

OM VOOR TE DRAGEN:

VITELLUS.

✦

Waar is Vitellus, de Wafelverkoper?
Waar is Vitellus, die snelle looper?
Hij danste als hij liep,
en hij stond op een voet,
Zijn wafels waren zo warm en zoet.



5 De keizer kocht, en de gladiatoren,
En de keizerin heeft van hem gekocht.
Hij mocht alles zien en alles horen.
Was overal en nergens als men hem zocht.

Vitellus komt in paleizen en kroegen,
10 Men weet nooit wat hij doet, en nooit waar hij is.
Hij sprak straks met lieden die ketenen droegen,
Zij vertrouwen hem, want hij tekent de Vis.

Vitellus heeft voor Christus gekozen,
Hij loopt bij Christenen uit en in.
15 „Waar is Vitellus”, brullen de matrozen,
„Dat bakkertje was zo naar onzen zin”.

Men heeft Vitellus gevangen genomen,
Op een nacht, met veel „godsdienstig gespuis”.
Toen de keizer het hoorde, liet hij hem komen,
20 Hij wou Christus niet vloeken; hij moest aan 't kruis.

Men heeft hem slechts aan het hout gebonden,
Hij is jong en mooi, men liet hem graag vrij.
„Spijker maar vast mijn lijf vol zonden”,
Sprak hij: „Here Jezus, denk aan mij”.

25 Allen die aten van zijn wafels
Zien hoe een leeuw hem bespringt en verscheurt.
Slaven verwijderen bloed en rafels
Men praat en lacht of er niets is gebeurd.

Waar is Vitellus, de wafelverkoper?
30 Waar is Vitellus, de snelle looper?
Vitellus zag Christus, verliet zijn gewin
En snelde den Heer na, den hemel in.

Willem de Mérode

VITELLUS

WILLEM DE MÉRODE

Dit is een heel mooi gedicht. Als de nieuwe leerlingen van de lagere school op mijn ULO school kwamen ontving ik ze de eerste morgen met een gezellig praatje. We zongen samen: „Leer mij naar Uw wil te handlen” — en dan droeg ik voor: „Vitellus.” Dat heb ik 33 jaar achter elkaar mogen doen. Een mooi gedicht ook voor jullie om voor te dragen. Maar je moet het eerst begrijpen. Ik wil jullie daarbij helpen.

Vitellus was een jongen in Rome. Hij verkocht wafels, lekkere warme wafels. Ieder kende hem. De gladiatoren (zwaardvechters), zelfs de keizer en de keizerin. Hij was ook zo'n vrolijke, levenslustige kerel! „Hij danste als hij liep. De matrozen zeiden: Dat bakkertje is zo naar onze zin. Geen wonder dat hij veel verdiende. En dan opeens..... is dat vrolijke levante uit.

De keizer van Rome heeft al lang de Christenen vervolgd. Ze houden zich daarom heel stil. Ze vergaderen in de onderaardse gewelven bij Rome, in de **Catacomben**. Ze zijn bang voor verraad. Ze hebben onder elkaar een afgesproken teken. Als ze elkaar ontmoeten maken ze het teken van een vis. Wie dit doet is te vertrouwen.

Wat is er nu gebeurd met Vitellus? Hij is in aanraking gekomen met mensen, die de Here Jezus liefhebben. Hij ziet op eens zijn eigen zonde en ook hij wil door Jezus Christus verlost worden.

En opeens, in de nacht bij een razzia wordt hij gevangen genomen „met veel godsdienstig gespuis”. Je begrijpt dat de dichter hier aanhaalt wat de vijanden van Jezus zeggen.

Als de Keizer het hoort, wil hij met die aardige jongen praten. Maar zelfs tegenover de Keizer houdt Vitellus vol. Hij kan zijn lieve Meester niet verloochenen, niet vloeken. Men **bindt** hem aan het kruis. Dat zal wel helpen. Vitellus zal nu wel bang worden. Ze hopen dat zelfs, want ze

vinden het jammer van die jonge jongen met zijn fijn gezicht.

Maar ook nu blijft hij standvastig. En ja, dan is het geduld uitgeput. Hij wordt in de arena voor de wilde dieren geworpen.

— Lees nu het gedicht telkens weer **overluid** en vooral **langzaam**. Luister naar je eigen stem of die ook uitdrukt wat je voelt. Eerst de vrolijke toon, r. 1 en 2. Vooral dat dansend lopen uit laten komen. Hij danste als hij liep. Streng ritmisch. Het moet zijn als een knikker die opspringt op een marmeren vloer. Alles moet echt klinken: warm en zoet (r. 4). Je moet, als je het zegt, die woorden **proeven**.

Bij regel 5 en 6 moet je gezicht één en al verwonderde blijdschap zijn. — Paleizen en kroegen. Wat een tegenstelling. Bij „paleizen” gaat je stem omhoog en ook je gezicht, hoog en voornaam moet dat woord klinken. Bij „kroegen” net andersom. Bij r. 11 komt de ernstige toon, die het onheilspellende langzaam voorbereidt.

R. 16 en 17 moet je hard roepen, maar brullen de matrozen gewoon. Achter r. 19 even wachten, even langzaam je hoofd schudden. R. 23 en 24 zijn erg moeilijk. Toch moet je je helemaal inleven, wat Vitellus heeft gedacht. Hij is flink, ja en toch is hij bang, bang voor dat vreselijke en daarom zegt hij: Here Jezus, denk aan mij.

— Misschien ben je zelf wel eens in nood geweest. Misschien heb je zelf wel eens zo'n schietgebedje gebeden. Als dat zo is, dan zul je het helemaal goed kunnen „zeggen.” — Eenvoudig, natuurlijk, zo recht uit je jonge, meevoelende hart.

— Bij het hele gedicht maak je geen gebaar. Je moet alles doen met je **stem** en je **mimiek** d.w.z. met de uitdrukking van je gezicht. Maar als die jongen in de arena staat en die duizenden mensen toe-

zien hoe de leeuwen aan komen stormen, geef dan met een flink breed gebaar met uitgestrekte arm die geweldige grote rondte van de arena aan.

25: Allen die aten, enz. Regel 26. Werkelijk zien. Zelf zien naar de grond, een 5 meter voor je, wat daar gebeurt: bespringt en verscheurt (lang).

Regel 27 zeg je langzaam met een krop in je keel van medelijden, en dan met een traan in je stem van: hoe is het mogelijk! Men praat en lacht. Na r. 28 een pauze. En daarna op een heel andere toon dan de eerste strofe en heel zacht: Waar is

Vitellus. Met de laatste 2 regels geef je dan de verklaring, hoe dit kon, dat Vitellus zijn vrolijk leventje met veel verdienste opgaf, omdat hij Christus zag wenken: Kom maar bij me Vitellus, kom bij mij in de hemel.

Ichtus is het Griekse woord voor vis. De letters: i, ch, th, u, s zijn de beginletters van de woorden die betekenen: Jezus Christus, Zoon van God, verlosser, de kortste belijdenis die je kunt denken. Men gebruikt het woord Ichthus ook wel voor Christus.

F. C. van Dorp.



Ja, dat was nu jammer. Twee fouten zaten er in de puzzle. No. 70 horizontaal moest zijn jol en 70 verticaal Lena, dus in 't ene hokje kwam zowel een j als een l. En dat mag niet natuurlijk. Bij 't nakijken heb ik in die buurt maar een oogje dichtgedaan. En dan 23 verticaal moest zijn Job. Maar dat was niet het land waar Job woonde, maar de plaats, waar David de toonbroden kreeg!

De oplossing was dus zo:

Horizontaal:

1. pin; 3. Ada; 5. bos; 7. elk; 10. ar; 14. ei; 15. kaars; 17. lol; 19. label; 21. kam; 22. haken; 24. kar; 26. wat; 27. som; 30. e.a.; 32. iep; 34. bol; 36. la; 37. brand; 38. pad; 40. Tiber; 42. Omsk; 43. kamer; 44. naad; 45. sta; 46. Ria; 47. jeep; 49. hamer; 53. Arno; 56. Arnon; 58. lel; 59. zadel; 60. ei; 61. tol; 63. nul; 64. si; 66. net; 68. mos; 70. jol; 72. sabel; 74. rem; 76. meeuw; 77. Lot; 78. kabel; 80. en; 83. e.a.; 84. pan; 85. Ina (of Ans); 86. Omo; 87. esp.

Verticaal:

1. pak; 2. Irak; 4. do; 6 of; 8. leer; 9. kil; 11. arm; 12. bok; 13. aak; 16. aal; 17. lat; 18. les; 20. bal; 22. hap; 23. Nob; 25. Nebo; 26. wed; 28. mot; 29. gard; 31. arm; 32. inktpot; 33. lam; 35. liniaal; 36. Lea; 38. pa; 39. de; 41. baard; 47. Jaël; 48. Assen; 50. al; 51. mee; 52. ei; 54. Nes; 55.

olie; 57. non; 59. zus; 62. les; 63. Nol; 65. koe; 67. tal; 68. met; 69. web; 70. Jena (Lena); 71. lus; 73. bom; 74. ram; 75. mees; 76. mep; 79. lap; 81. in; 82. om.

En wie hebben er nu een prijs? Nee, natuurlijk niet allemaal. Hier komen ze:

1. Trouw van Hemert, Papendrecht
2. Froukje Tr. Egberts, Een (Dr.)
3. Jantje Veenstra, Zwaagwesteinde
4. Gert Beute, Driehuis (IJmuiden)
5. Hendrik de Haan, Doezum
6. Aaltje Kooiker, Staphorst (G 22)
7. Meine de Haan, Twijzelerheide
8. Hiltje Spoelstra, Minnertsga
9. Trijntje Fekkes, Winsum (Fr.)
10. Arend Bergstra, Woudsend
11. Janny Kuperus, Zeist
12. Jannie Getkate, Wierden (Ov.)
13. Anneke v. d. Heide, Boelenslaan
14. Wim Lieverdink, Klein Bredenbroek
15. Lammert de Wit, Boerakker
16. Nellie Klein, Westbroek (U.)
17. Rinse Haarsma, Harkema-Opeinde
18. Douwe de Bruin, Zwagerbos
19. Marten Schijver, Kampereiland
20. Harm v. d. Veen, Den Horn
21. Ali Sloof, Kamerik
22. Lammie de Vries, Ten Post
23. Jantje v. Milligen, Harskamp
24. Hilletje Beukers, Bunschoten

Allemaal gefeliciteerd en veel plezier met je prijs!

W I E



wordt president in Amerika

Dit opschrift hebben sommige jongens en meisjes al een keer eerder gezien. 't Stond ook boven een artikel in 't februari-no. van O.E.K. Maar omdat er met september een heleboel nieuwe lezers en lezers bij gekomen zijn, gebruiken we het nog maar eens.

En 't gekke is... dit opschrift is eigenlijk niet eens goed. Amerika bestaat immers niet uit één, maar uit verschillende landen. Noem er maar eens enkele uit Noord- en uit Zuid-Amerika.

Toch is het wel duidelijk, welk land bedoeld wordt, als er staat: Wie wordt president in Amerika? Want er is één staat, die voornamer is dan de andere, een staat, die we gewoonlijk Amerika noemen. De eigenlijke naam is **United States of America** (d.w.z. Verenigde Staten van Amerika) kortweg aangeduid met de drie beginletters U.S.A.

Die Verenigde Staten vormen samen een **republiek**. Aan het hoofd staat dus een **president**.

Het Amerikaanse volk gaat elke 4 jaar naar de stembus om een president te kiezen. 6 november a.s. is het weer zover. Wie zal het worden?

Jammer genoeg vragen verreweg de meeste kiezers zich niet af, of de nieuwe president een gelovig man is, die zijn hulp en kracht van God verwacht, die zich in zijn regering wil laten leiden door Gods Woord. 't Voornaamste vinden ze, dat hun president een flinke kerel is. Iemand, die zorgt, dat de U.S.A. het machtigste land ter wereld is. Maar ook iemand, die de vrede weet te bewaren. De president moet bovendien een vriendelijke, aardige man zijn.

Nu kunnen de Amerikanen kiezen tussen twee. De **kandidaat** van de **democraten** is Stevenson, een erg bekwaam man. De andere kandidaat is een **republikein**: de tegenwoordige president Eisenhower. Hij is iemand, die de laatste vier jaar getoond heeft een uitstekend regeerder te zijn. 't Gaat dus om de vraag: Blijft Eisen-

hower president, of zal Stevenson het van hem winnen?

Heel veel mensen weten van Eisenhower alleen, dat hij in de laatste wereldoorlog opperbevelhebber was van de geallieerde legers, die Duitsland en Ja-



EISENHOWER

pan verslagen hebben. Daardoor is hij beroemd geworden. Maar er is veel meer van hem te vertellen! Zijn levensgeschiedenis laat zien, dat je niet uit een voorname familie hoeft te komen om het ver te brengen in de wereld.

Vader en moeder Eisenhower hadden de grootste moeite om voor hun zeven jongens genoeg te verdienen. Hun derde zoon heette David Dwight. Moeder Eisenhower keerde later die namen om en zo werd het Dwight David, maar iedereen noemde hem later Ike.

Ike's ouders waren arm. Uit armoede waren ze naar het plaatsje Denison verhuisd. Daar in een klein houten huisje werd in 1890 Ike geboren. Maar daar in Denison raakte het laatste geld op en berooid keerde het gezin naar hun vroegere woonplaats Abilene terug.

Vader Eisenhower werd er nachtwaker en monteur bij een zuivelfabriek. De

verdiensten waren nog niet erg groot en een beetje bijverdienste konden ze best gebruiken. Daar moesten de jongens voor zorgen. In het tuintje bij hun huis verbouwden de Eisenhowsers groente en de jongens gingen die uitventen. Ike natuurlijk ook.

Er zijn wel eens jongens of meisjes, die erg lelijk kijken of huilen, als ze met een jas of jurk van hun broer of zus aan naar school moeten. Waarom eigenlijk? Ike is wel eens naar school gegaan met knopschoenen van zijn moeder aan, om-



dat er niet genoeg schoenen waren voor alle jongens.

't Gezin Eisenhower werd om zijn armoede gelukkig niet veracht. Integendeel, men roemde het als een flink gezin.

Al vroeg kwam Ike bij zijn vader in de zuivelfabriek. Hij werd daar stoker en tweede machinist, maar..... hij had altijd nachtdienst, twaalf uur achtereen. Hij en zijn broer wilden eigenlijk veel liever doorleren, student worden. Maar leren kost geld en dat was er niet. Toen maakten die twee een plannetje. Een van hen zou op de fabriek werken. Van het verdiende geld kon de ander studeren. Elk jaar zouden ze dan ruilen. De broer, die gestudeerd had, ging dan werken en hij, die gewerkt had, werd student.

't Leek prachtig, maar één bezwaar was er. 't Duurde nu twee maal zo lang, dat ze klaar zouden zijn met hun studie. Daarom besloot Ike maar in het leger te gaan. Zijn moeder had wel een haken

aan alles, wat met soldaten te maken had, maar ze hield hem niet tegen.

In het leger deed de jonge Eisenhower ook zijn best. Maar wie zou gedacht hebben, dat hij nog eens aan het hoofd zou staan van een miljoenen-leger? Dat Eisenhower het middel in Gods hand zou zijn om de wereld de vrijheid te hergeven?

't Was in 1916, dat Eisenhower trouwde met Mamie Geneva Doud, de dochter van een welgesteld zakenman. Ze kunnen het nog altijd heel goed met elkaar vinden, die twee.

Toch is het ook hun niet altijd voor de wind gegaan. Hun oudste zoon, Icky stierf, toen hij nog maar 3½ jaar was. Daarvan hebben ze veel verdriet gehad. Ze hebben nu nog één zoon, John. Die is getrouwd, en heeft drie kinderen: twee meisjes en één jongen. Die jongen is de trots van zijn grootva-

BIJBELS IN RUSLAND.

De eerste oplaag van Russische Bijbels, die na de communistische revolutie in de Sovjet-Unie weer zullen worden uitgegeven, is thans gedrukt; de vraag naar de nieuwe Bijbels is reeds overweldigend.

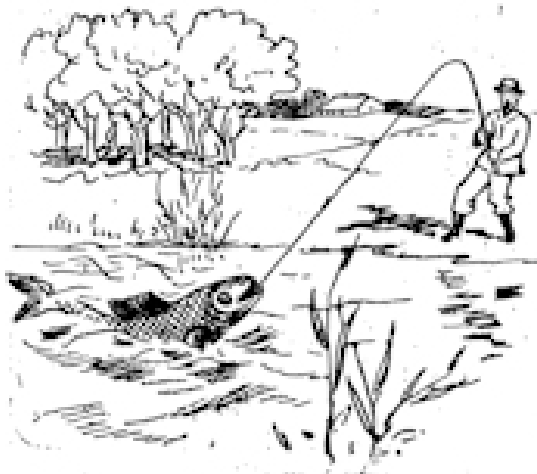
Het lezen in de Bijbel moest vroeger grotendeels in het geheim gebeuren, maar nadat de autoriteiten het verbod op nieuwe Bijbels te drukken hebben opgeheven, geschiedt de Bijbelstudie meer openlijk. Het komt voor, dat verschillende families samen met één Bijbel moeten doen, en een tijd moeten afspreken, waarop ieder de gelegenheid kan krijgen er in te lezen. Het spreekt vanzelf, dat vele Bijbelboeken uit flarden bestaan, na al dit intense gebruik. Veel mensen hebben bepaalde Bijbelgedeelten overgeschreven, zodat zij die voor zichzelf kunnen behouden. Men begrijpt, hoe verheugd velen zijn, dat thans ieder zijn eigen Bijbel zal kunnen krijgen.

der en natuurlijk heet hij ook Dwight David.

Ook Eisenhowers broers hebben* het ver gebracht. De een is bankdirecteur, een ander advocaat, een derde is eigenaar van een radio-station en de vierde is president van een hogeschool. Maar ze hebben er ook voor moeten werken!

Nu moet je vooral niet denken, dat het een gemakkelijk baantje is om president van Amerika te zijn. Men zegt zelfs, dat het de zwaarste baan van de wereld is. 't Is hard werken van de vroege morgen tot de late avond. Er zijn maar weinig mensen, die zo zeer hun vakantie nodig hebben, als Eisenhower.

Weet je, wat zijn liefhebberijen zijn? Hij mag dolgraag vissen. En er gaat dan



ook geen vakantie voorbij of hij staat met de hengel in de hand.

Wat hij nog meer graag doet? Je raadt het nooit: hij kookt graag zijn eigen potjel. En men zegt, dat zijn vrouw het hem niet verbetert.

Eisenhower is nu dus de eerste man van Amerika. 't Zou geen wonder zijn, als hij hoogmoedig en trots was geworden. Eens een arme jongen en nu president van Amerika.

Maar Eisenhower is eenvoudig gebleven. Hij zei eens tegen een vriend: „Mijn enig verlangen is, dat ik door mijn inspanningen iets voor anderen kan betekenen.”

Heel veel heeft Eisenhower bereikt, door zijn sterke wil. Een voorbeeld van zijn wilskracht?

Vroeger rookte hij erg veel, soms wel zestig sigaretten per dag! Totdat hij zich minder prettig begon te voelen en de dokter liet komen. Deze raadde hem aan in 't geheel niet meer te roken. En..... Eisenhower deed het. Hij reakte van die dag af geen sigaret meer aan!

De Amerikanen houden wel van hun president. En ongetwijfeld zouden ze hem graag als hun president herkiezen, maar er is iets, wat sommigen doet welfelen. 't Vorig jaar heeft Eisenhower een hartaanval gehad en geruime tijd in 't ziekenhuis gelegen. En een poosje later moest hij er weer naar toe om zich te laten opereren aan de dunne darm. De dokters hebben hem nu weer volkomen gezond verklaard en gezegd, dat hij het zware ambt van president nog jaren kan bekleden, maar..... Zo jong is Eisenhower niet meer en 't zou toch gemakkelijk kunnen gebeuren, dat hij weer zo'n hartaanval kreeg. Eisenhower heeft zelf zijn partijgenoten eens gewaarschuwd, dat de mens sterfelijk is.

Als hij nu weer president wordt, en binnen vier jaar zou overlijden, dan volgt de vice-president Nixon hem op, en dat is iemand, van wie de meeste Amerikanen niet erg houden.

En daarom is er zo'n spanning: Wie wordt president in Amerika, Eisenhower of Nixon?

VRAGEN EN OPDRACHTEN:

1. Noteer de vreemde woorden met hun betekenis.
2. U.S.A. betekent
3. Aan het hoofd van een republiek staat een
4. Om de jaar kiezen de Amerikanen een nieuwe De tegenwoordige president heet, die vooral bekend is als in de laatste wereldoorlog.
5. De twee kandidaten voor de presidentsverkiezingen zijn en
6. Er zijn in de U.S.A. twee grote partijen, n.l. de en de
7. Eisenhower is nu jaar
8. Zijn liefhebberijen zijn en

van het land in handen der opstandelingen.

Daarom gaf premier Nagy toe aan de eisen van de vrijheidsstrijders. Het vuur werd gestaakt en de premier beloofde, dat de Russische troepen zouden worden teruggetrokken. Er ging een golf van vreugde door het land. Vrij! Eindelijk vrij!

Maar vooral wilde men nog afrekenen met de gehate communistische veiligheidspolitie.

Door heel de stad werden ze gezocht, en als men er weer een gevonden had, werd hij ter plaatse gedood. Zo erg haatte men deze mensen.



IMRE NAGY TIJDENS RADIOREDE

Nagy vormde een nieuwe regering, waarin niet alleen communisten zaten, maar ook mensen uit andere partijen. En de Russische tanks trokken uit Budapest weg!

De vrijheid scheen herwonnen! Uit vele landen kwamen medicijnen, verband en bloedplasma voor de gewonden. In alle vrije landen leefde men mee met het dappere Hongaarse volk.

Maar, toen kwamen er verontrustende berichten. Waarom bleven de Russische tanks in de buurt van Budapest? Waarom kwamen er zoveel andere tanks het land binnen? Waren er zoveel nodig om te zorgen voor de veiligheid van de terugtrekkende Russische burgers en soldaten? De Russen hadden toch beloofd, dat hun troepen Hongarije zouden verlaten?

Er kwam zelfs een uitnodiging aan de

voornaamste militaire leiders in Budapest om met de Russen te komen onderhandelen over de aftocht van de Russische legers.

Die leiders gingen. Maar toen gooide de verrader zijn masker af! De onderhandelaars werden gearresteerd. En nu begon de ellende pas goed. Russische vliegtuigen bestookten Budapest met fosforbommen, waardoor de stad spoedig één grote vlammenzee geleek.

En de tanks kwamen terug!

Wanhopig verzetten de vrijheidsstrijders zich. Maar 't was vechten tegen een overmacht. Overal probeerden de Russische tanks het verzet neer te slaan, maar ook overal begon het opnieuw. Vreselijk was het de noodkreten te horen van de Hongaarse vrijheidszenders. Het waren kreten om hulp. „Help ons met wapens, geneesmiddelen en voedsel.“ Ook op 't Hongaarse platteland werd de opstand neergeslagen. Rusland wilde niet, dat Hongarije vanonder zijn invloed wegvluchtte naar de vrijheid.

Maar overal stuitte het op taal verzet. Er vielen duizenden doden.....

Vele vluchtelingen kwamen over de Oostenrijkse grens. Moeders met kinderen, van alles beroofd, alleen hun leven gered, kwamen uitgeput aan. Men zag zelfs kinderen alleen de grens overkomen met een kaartje voor de borst, waarop stond: „Zorgt U voor hen. Wij vechten door tot het bittere einde.“

Op dit ogenblik is nog niet alle verzet ten einde. De nieuwe Hongaarse regering, door Rusland aan de macht geholpen, roept nog telkens de verzetstrijders op, de wapens neer te leggen, en de stakers om aan 't werk te gaan. Maar velen vechten zich liever dood dan zich over te geven, al heeft men soms alleen maar zijn vuist of stenen om mee te vechten!

En wat deed de wereld om Hongarije te helpen? De algemene vergadering van de Verenigde Naties vroeg of eiste van Rusland terugtrekking van zijn troepen uit Hongarije, en dit land toe te staan, zijn eigen regering te kiezen.

Maar Rusland lapte alles aan zijn bloederige laars. Zijn antwoord kwam hierop neer: „Waar bemoeien jullie je mee? 't Gaat alleen Rusland en Hongarije aan en de Hongaren zelf hebben ons gevraagd



ISRAËL EN EGYPTË



Al jarenlang bestond er zoiets als gewapende vrede tussen Israël en zijn buurlanden. Telkens hoorde men van incidenten. Nu eens waren het Syriërs, dan weer Jordaniërs of Egyptenaren, die een overval deden op Israëliisch gebied. Prompt daarop volgde dan een Israëliische wraaktocht in het vijandelijke land.

President Nasser had ronduit verklaard, dat de Arabische landen het kleine Israël in zee zouden drijven. En wat zou Israël met zijn 1½ miljoen inwoners beginnen tegen die 40 miljoen Arabieren?

Israël wist dus, dat het een aanval kon verwachten, zo gauw zijn Arabische buurlanden zich sterk genoeg gevoelden.

En die landen versterkten zich met tanks, kanonnen en vliegtuigen, die ze kochten van Rusland en Tsjecho-Slowakije.

Moest Israël nu wachten, tot het werd aangevallen? Of moest het uit zelfverdediging zijn bedreigers op het lijf springen vóór ze hem te sterk waren?

Israël besloot tot het laatste. En het koos een gunstig ogenblik uit. Rusland had zijn handen vol in Hongarije. In Amerika had men het druk met de presidentsverkiezingen. Bovendien was president Nasser van Egypte bij Engeland en Frankrijk uit de gunst door zijn eigenmachtig handelen met het Suez-Kanaal, en het helpen van de opstandelingen in Algerije.

Het Israëliisch leger trok naar het zuiden en was in betrekkelijk korte tijd

meester van het Sinai-schiereiland. De Egyptenaren boden in 't begin weinig, maar later meer tegenstand. In een tankslag werden de Egyptenaren verslagen en de Israëli's stootten door tot het Suez-Kanaal en hebben een enorme buit behaald.

Maar nu grepen Engeland en Frankrijk in. Ze zonden een **ultimatum** aan Israël en Egypte om het vuren te staken. Egypte weigerde op te houden, zolang de Israëli's op Egyptisch gebied waren.

De Engelsen waarschuwden de Egyptische burgers weg te blijven van de vliegvelden en begonnen deze te bombarderen. Later werden ook andere militaire doelen bestookt. Al heel gauw kon er geen schip meer door het Suez-Kanaal, omdat er enige schepen waren gezonken.



DAVID BEN GURION
MIN-PRES. VAN ISRAËL

de orde te herstellen."

Intussen worden er ook in ons land inzamelingen gehouden voor de Hongaren. En ons volk geeft, móet geven om de nood te verlichten. Ook zullen we straks Hongaarse kinderen hier verzorgen. Meer kunnen we niet.

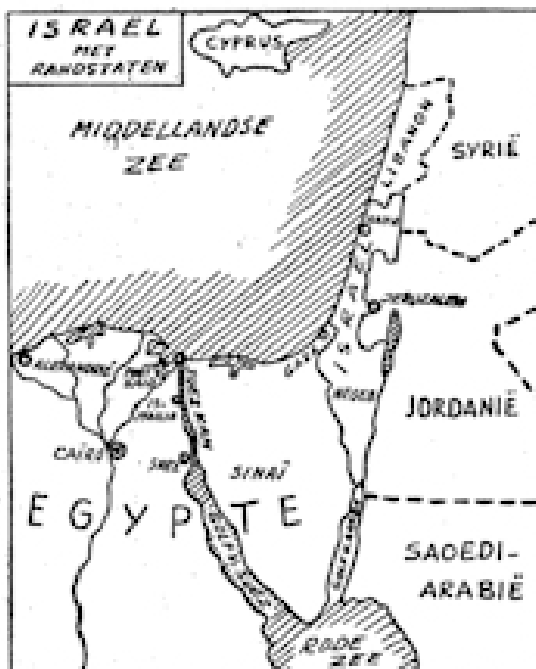
Ja toch, we kunnen bidden, we moeten bidden voor hen.

Doen jullie 't ook?

VRAGEN:

1. Aan welke landen grenst Hongarije?
2. Welke rivier stroomt door Budapest?
3. was premier, toen de Russen de opstand neersloegen.
4. Premier is hetzelfde als
5. Het R.... K... stuurt geld, medicijnen en bloedplasma naar de Hongaren.
6. Neem het kaartje van Hongarije over.

't Was de bedoeling van Engeland en Frankrijk om de Suez-Kanaal-zône te bezetten en zo de strijdende partijen te scheiden. Meteen hadden ze dan het Suez-Kanaal weer te pakken!



Na de bombardementen volgden landingen van parachutisten en landings-troepen in de buurt van Port-Saïd. 't Leek er op, dat Engeland en Frankrijk spoedig hun doel bereikt zouden hebben. Het noordelijkste deel van het Suez-Kanaal hadden ze al in handen en de Egypte-naren hadden door de bombardementen 't grootste gedeelte van hun luchtvloot verloren.

Natuurlijk bemoeide de UNO zich met dit geval. Amerika keurde de houding van Engeland en Frankrijk af. Maar Rusland kwam Nasser te hulp. Nee, gelukkig nog niet met zijn leger, maar met grote woorden. Het waarschuwde Engeland en Frankrijk zo spoedig mogelijk een eind te maken aan de strijd in Egypte. Anders zouden ze rekening moeten houden met een aanval door „een of andere grotere macht.“ Het dreigde zelfs met raketten. Verder stelde het Amerika voor om samen de rust in Egypte te herstellen.

Maar president Eisenhower heeft geantwoord, dat het Rusland wel allerminst past om als vredestichter op te treden, nu het zelf bezig is het Hongaarse volk te vertrappen,

Toch zijn Israël, Engeland en Frankrijk opgehouden met vechten. De Verenigde Naties hadden namelijk een besluit genomen om een politiemacht in te stellen voor dat gebied. Dat leger van de Verenigde Naties moet dan de taak van de Engelsen en Fransen overnemen. Het zal bestaan uit militairen van verschillende landen. Alle strijdende partijen hebben zich bij dat besluit neergelegd, al is niemand van hen geheel bevredigd.

Toch is er in heel de wereld een zucht van verlichting opgegaan. De grote spanning en de dreiging van een derde wereldoorlog is voorlopig afgenomen.

Maar of alles zo gemakkelijk zal aflopen?

„Oorlogen en geruchten van oorlogen. Ziet toe, wees niet verontrust.....”

VRAGEN EN OPDRACHTEN:

1. Plak het kaartje in je schrift.
2. De Arabische buurlanden van Egypte zijn:
3. Egypte kreeg wapens van
4. Israël heeft het schier-eiland veroverd.
5. Wat weet je uit de Bijbel van dit gebied?
6. Engeland en Frankrijk stuurden een
7. Egypte is verslagen, maar wilde tussenbelde komen en dreigde met
8. De Uno stuurt nu een





Billy-Bill

onder de Golden

door: G. van Heerde

De „Colombo” bevond zich nu in de Japanse Zee en zette koers in noordelijke richting. De dagen waren warm en in de avond, als de westenwind, wat verkoeling bracht, zaten de matrozen op het voordek, waar ze keken naar de rimpeling van het water, of lul over de verschansing hingen. Kapitein Johnson bracht een gedeelte van zijn tijd door met het bestuderen van de kaarten. Die lagen op een tafel in zijn hut uitgespreid en dikwijls volgde hij met de vinger de loop van de Amoer, die zich slingerde door een onherbergzame streek langs de voet van het hoge Jablonoi-gebergte.

„Zestien honderd meter”, zei hij zacht, „dat is een hele hoogte.”

Dikwijls kwam Mr. Duck hem opzoeken. Die wist veel bijzonderheden van de bewoners van de rivier, van de Dauriërs, de Orotschonen en de Golden. Johnson vroeg zich verbaasd af, of de zendeling al eens eerder in deze streek had gereisd. Toen hij het vroeg, schudde Mr. Duck het hoofd. „Nee, nog nooit, maar ik lees alle boeken over vreemde landen, die ik maar in handen kan krijgen. Daarom weet ik er veel van, maar het mooiste is natuurlijk, als je dat alles met eigen ogen ziet. Daarom ben ik ook zo blij, dat het Groot Aardrijkskundig Genootschap mij uitgenodigd heeft, deze reis mee te maken.”

Dan, als hij aan het vertellen begon over de vele landen, die hij reeds had bezocht, vergat de kapitein alle tijd en het gebeurde vaak, dat, als te middernacht de wacht werd afgelost en de matroos zijn kool opzocht, hij nog licht zag onder de deur van de hut van de kapitein.

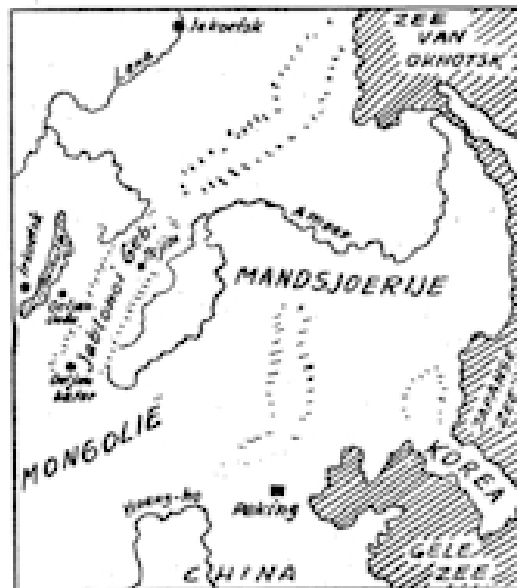
„Die weten ook van geen ophouden”, dacht hij dan, „Waar die het zo lang over

hebben, is mij een raadsel.”

Nadat Billy-Bill, nu drie dagen geleden, de kajuit van Mr. Buck was binnengeroeid, had de jongen zijn dokter niet meer gesproken. En hij had niet de moed, naar hem toe te gaan. Zijn hoofd deed hem al lang niet meer zeer.

De vierde dag na hun vertrek uit Sjanghai stond kapitein Johnson naast de roerganger op de brug. Hij keek lang naar de Westelijke horizon. Daar warrelden kleine, loodkleurige wolken door elkaar en klommen langzaam omhoog tegen de blauwe hemel.

„Storm”, zei de matroos, die nu ook in die richting keek.



letten, dat in couplet 2 staat, om secuur te zijn, in 3, om heel secuur te zijn en in 't laatste: enkel om secuur te zijn. Dat is een climax. De laatste keer wordt deze regel met de meeste nadruk en smekend gezegd: enkel om secuur te zijn. En dan zwakt de stem af.

Dit vers is waard er al je krachten aan te besteden. Al het leed van vele eeu-

wen, al het geloof van die zwarte verdrukten is gekristalliseerd in deze 4 coupletten, die je nooit meer vergeet, dat weet ik zeker, ik hoop ook, dat ze jezelf dichtster bij de Here Jezus brengen, dichtster bij JE NAASTE en..... dichtster bij de hemel, die — wees maar niet bang — ook voor jou is Ouwe Joel

Frans C. van Dorp.

Kapitein Johnson knikte bijna onmerkbaar met het hoofd, maar antwoordde niet.

„Misschien drijft de bul nog af naar het zuiden”, meende de ander.

Johnson sjoerde zijn broeksriem wat vaster, keek nog eens naar de donkere wolken en zei: „Ik hoop, dat je gelijk hebt. Anders ziet het er niet zo mooi uit. Moet je es zien, wat een wind daar achter zit.”

Werkelijk, de lucht werd steeds donkerder, de warrelende wolken namen steeds vreemder, dreigender vormen aan. Het water kreeg de donkergrijze kleur van lood en de windstilte was onnatuurlijk en beangstigend. Het leek, of de wolken de komende storm vasthielden, om ze straks op de „Colombo” los te laten.

De zon verdween plotseling achter de donkere lucht, een windvlaag schoot over het water, even steigerde de „Colombo” als een paard. De stilte, die er op volgde, leek er te dieper door.

„Dat wordt zwaar weer”, voorspelde de kapitein en streek zich bezorgd met zijn hand over het voorhoofd.

Even later weer een windstoot, gevolgd door een tweede. Met steeds korter tussenpozen volgden ze elkaar nu op. Slechts met inspanning van alle krachten gelukte het de roerganger het stuurwiel in handen te houden.

„Probeer koers te houden”, gebod de kapitein. „Noord-noordwest.”

Hij sprong snel de treden van de trap af, die van het dek naar de brug leidde en riep een paar matrozen.

In de enkele minuten, die waren verlopen, was de wind aangewakkerd tot een orkaan, schoot telkens uit en scheen van alle kanten aan het schip te rukken. Het donker trok een ring om de „Colombo”. De matrozen bij de boeg waren nauwelijks te onderscheiden. Het schip stampte en boorde zijn kop telkens diep in de golven. Dan richtte de voorsteven zich op, dook weer weg en een golf buiswater spoot omhoog.

„Alle hens aan dek”, gebod de kapitein. „Bindt die kisten vast, voor dat de zaak gaat verschuiven.”

Haastige handen grepen de touwen, bonden de lading zo goed mogelijk vast. Anderen grepen de trossen, die nog op het achterschip lagen en gooiden die in de ruimen, zodat ze niet over boord konden spoelen. Plots een rukwind, die de „Colombo” in zijn flank greep, het schip helde gevaarlijk over naar stuurboord.

„Grijp je vast”, schreeuwde de kapitein boven het gebulder van de storm uit. Hij pakte zelf de verschansing vast met beide handen. Een grote golf sloeg midscheeps over het dek. Hij voelde zich opgenomen, het water sloeg over hem heen, wilde hem meesleuren in de diepte. Met inspanning van alle krachten gelukte het

hem, zich vast te houden. Het was, of zijn armen uit het lid werden getrokken. Een felle pijn schoot door zijn lichaam.



Maar de „Colombo” richtte zich weer op. De kapitein schudde zich als een natte poedel, toen, zich telkens vasthoudend aan de verschansing, kroop hij langs de reling naar het achterdek, waar hij de brug wist te bereiken.

Hij zag, dat de matroos bijna niet bij machte was, de boot in de genoemde koers te houden. Het was, of bij elke rukwind het stuur uit zijn handen werd geslagen.

„Eén van jullie moet de roerganger helpen”, schreeuwde Johnson over het dek. Alleen Billy-Bill had hem verstaan. Hij kroop in de richting van de brug. De angst was de jongen zoeven naar de keel gekropen, toen hij dacht, dat de „Colombo” kapseisde.

Met beide handen had hij zich aan de reling moeten vasthouden, om niet over boord te slaan.

En even, in dat angste ogenblik, had hij de rug van een koningshaai boven het donkere water zien uitkomen, één seconde was daar de dreiging van de dood. Hij had het uitgeschreeuwd van angst, maar het geluid ging verloren in het loeien van de wind. Hij bereikte veilig de brug en hielp de matroos het stuurrad te hanteren. Zo met z'n beiden ging het in ieder geval veel gemakkelijker.

Vanaf zijn standplaats kon hij een groot gedeelte van het schip overzien. Overal hielden de matrozen zich vast, om niet over boord te slaan. Mr. Duck had een plaats gevonden bij de grote schoorsteenpijp. Toen kraakte plotseling de fokmast. Billy-Bill zag hem overhellen, even waggelen, als wist hij niet, welke kant hij op zou vallen; toen sloeg hij met een klap opzij.

Een angstig gegil klonk op. Hij zag een matroos wankelen, even de handen uitstrekken, als wilde hij het gevaar bezweren, toen sloeg de man, getroffen door de vallende mast, neer.

De matroos, naast Billy-Bill had blijkbaar niets gemerkt. Hij beet de tanden op elkaar, rukte aan het stuurwiel om koers te houden. Toen begon de jongen te schreeuwen: „Daar! Daar!! Er is er

één door de fokmast getroffen. Kijk, dan!"

De roerganger en de kapitein keken op en zagen. Een ogenblik liet Johnson de brugleuning los, om zich naar het dek te begeven. Een felle rukwind smeed hem



tegen de verschansing aan. Toen begreep hij, dat de arme kerel verloren was. Als het hem niet gelukte zich vast te grijpen, zou hij bij de volgende stortzee overboord slaan. Seconden leken een eeuwigheid. Billy-Bill hield de adem in. Nog één zo'n rukwind en de man was verloren.

Toen zagen de drie op de brug, dat een donkere gedaante van achter de schoorsteen kwam aangekropen. Een man liet even zijn veilig houvast los, twee, drie meter strompelde hij voort, toen greep hij de gevallen mast en terwijl hij zich met één hand daaraan vasthield, schoof hij steeds verder in de richting van de ongelukkige matroos.

Mr. Duck', wist Billy-Bill opeens en even trilde de blijdschap door hem heen. Misschien..... misschien.....

Een grote golf sloeg over het schip, dat kreunde als onder een zware slag. Die stortte over Mr. Duck heen, greep de gewonde, tilde hem op.

Maar op hetzelfde ogenblik had de zendeling de matroos vast. Het was, of zijn lichaam uit elkaar getrokken werd, maar hij liet niet los en de golf moest zijn proef afstaan.

„Hoera!" schreeuwde Billy-Bill, toen hij zag, dat de zendeling het gewonnen had. De wind nam het geluid van zijn stem mee.

De kapitein maakte van het ogenblik, dat de storm even minderde, gebruik, om

de brug te verlaten. Snel liep hij langs de verschansing, bereikte Mr. Duck en samen gelukte het hun, de gewonde op een rustiger plek, achter de schoorsteen te brengen.

„Is hij dood?", vroeg Johnson.

„Ik geloof het niet", was het antwoord.

Snel onderzocht Mr. Duck de matroos. „Hij is aan de schouder gewond", stelde hij vast, „maar ik geloof, dat het nog wel mee valt".

„Ik moet u toch zeggen, dat ik bewondering heb voor uw moedig optreden", zei de kapitein, „en....."

De zendeling zuchtte even.

„Ik geloof, dat de storm iets mindert", zei hij.

„Zonder uw ingrijpen was de arme kerel zeker overboord geslagen en....."

„Meestal duren zulke stormen in dit gedeelte van de wereld nooit zo lang", zei Mr. Duck.

„Ik zal er melding van maken in mijn rapport aan het Genootschap. De moedige wijze, waarop u....."

„Als u er een woord over kikt, kijk ik u nooit meer aan", zei de zendeling. „Het is ook wat, even zo'n man vasthouden, tot de golf voorbij is".

Hij pufte als een stoommachine, want het viel niet mee, zoveel woorden achter elkaar te moeten zeggen in een vliegende storm.

Maar van die dag af lachte Billy Bill niet meer om de dikke wereldreiziger. Als hij hem op het dek zag, keek hij vol bewondering naar hem op. Eenmaal waagde hij het, te vragen, hoe het nu met de gewonde ging.

„Oh, heel goed", zei Mr. Duck. „Hij moet nog een paar dagen in bed blijven, maar de wond geneest prachtig".

„Als u er niet geweest was", aarzelde de jongen.

Toen lachte de ander. Hij gaf Billy-Bill een tikje op de schouder; maar de jongen zakte bij dat tikje door zijn knieën en had bijna „au" geroepen.

„Daar moet je niet zo'n ophef van maken, jongen. De kapitein doet ook al, of het zo iets geweldigs is. 't Is ook wat, even een kameraad een handje helpen, dat zou jij toch ook gedaan hebben".

Billy-Bill antwoordde niet.

„Hij is jouw naaste en mijn naaste, of niet, soms? En een naaste help je toch. Zo staat het toch in de Bijbel?"

Daar moest de kajuitsjongen lang over denken.

Natuurlijk, de zendeling had gelijk. Je naaste moest je liefhebben als jezelf. Zo wilde God het.

Maar zou hij zijn leven hebben gewaagd, om dat van een ander te redden?

Op die vraag kon hij toen nog geen antwoord geven.

(Wordt vervolgd)

wij in de gelegenheid zijn onze naasten te helpen. Wees blij, dat wij Gods Woord hebben... en verstaan..."

Om de hoek bij de Hanebijtersgang staan een tiental mannen. Een van hen is Rudger, de molenbaas. Bij de kepper, waar hij net vandaan kwam, had men hem verteld, dat Louw door twee agenten naar het politiebureau was gebracht. Ook was hij te weten gekomen, dat het ging over een horloge, een gouden.....

Nu staat hij bij een groep mannen, dicht bij de oude kerk. Het oude horloge heeft zijn nieuwsgierigheid gaande gemaakt..... Er wordt druk gesproken over het voorgevallene, maar Rudger zwijgt.

Plotseling komt malle Krijn om de hoek. „Hi, hi, hi, die zit, hè? Ja, ja, mannen, eens komt er een eind aan, ha, ha. Lange Louw zit er lelijk in, dat is grif. Zo'n oud horloge, hoe is 't mogelijk. Maar hij hangt hoor, hij hangt!"

Nog houdt Rudger zich stil. Hij kijkt en hij luistert. Malle Krijn staat te wiebelen op zijn benen. Hij is verre van nuchter. Wie weet, dat die dronken doodgraver er nog zal uitkramen. Een van de omstanders zegt: „Praatjes, allemaal. Mijn jongen kwam ook met zo'n losgeslagen verhaal thuis, maar ik hecht er hoegenaamd geen waarde aan."

„Ha, ha, ha", lacht malle Krijn. „Je moet je hersens gebruiken. Als je eens wist, wat ik weet....."

„Wat weet jij dan?" vraagt Rudger plotseling.

Malle Krijn doet wel twee stappen achteruit, verschrikt.....

„Jij, jij, jij!" zegt hij. „Jij..... Rudger....."

„Ja, ik!" zegt Rudger en kijkt Krijn recht in de ogen. „Ik, de molenbaas. Jaren geleden vond ik op een vroege morgen, 't was mistig miezerig weer, de zwaar mishandelde en beroofde jonker..."

Ineens geeft Krijn een gil. Hij slaat zijn armen als een drenkeling in de lucht. Dan stopt hij zijn vingers in de oren en loopt waggelend weg. Rudger schudt het hoofd. Neen, hij weet niets. Hij vermoedt alleen maar iets.....-Het is een sterk vermoeden, maar de bewijzen..... Lan-

ge Louw..... neen! Misschien is het bewijs tegen hem, maar neen, lange Louw..... onmogelijk!

Op de weg naar de molen, bedenkt Rudger, dat hij zich over Sam moet ontfemen. Die jongen moet een goed onderkomen hebben.....

Plotseling..... „Bent u dat, Rudger?" „Moet je mij hebben..... eh..... Renger?"

„Neen, Rudger, ik ga Sam halen", zegt Renger trots. „Sam mag bij ons komen. En hij blijft net zo lang tot zijn vader terug komt."

„Dat is fijn, jongen. Ja, dat is 't. Ik liep net te denken, hoe het met Sam moest. Zo, ga jij hem nu halen. Jongen, ik kan je niet zeggen hoeveel plezier me dat doet. 'k Heb dikwijls gemoppard op de jeugd, die zo rumoerig is en naar ik meende slecht..... Maar nu ik dit hoor... m'n compliment."

Renger krijgt een kleur en even moet hij denken aan zijn vroegere houding ten opzichte van Sam. Maar groot en geweldig rijst voor hem op het gebod van de Heiland..... Liefhebben de naaste als zichzelf.....

Een week later rammelen er twee agenten aan de deur van de oude pottierij in de Hanebijtersgang. De deur zit vast en het oude vervallen huis lijkt wel uitge-



sterven. Nog eens rammelt een der agenten aan de oude deur en weer gluurt een van hen door de groezelige glazen. Ze kijken elkaar eens aan, ze wachten nog even en rammelen dan voor de derde keer. Maar de deur blijft gesloten. Dit begint de agenten danig te vervelen. Er komen nieuwsgierigen..... Een brutale slagersjongen roept: „Moet je de baas hebben? Dan ben je verkeerd aangesloten. Je moet in het „Gouden hert” zijn.”

De agenten kijken elkaar eens aan en in een oogwenk zijn ze op mars naar het café. Inderdaad, Krijn is aanwezig. Hij zit bij een der tafeltjes tussen een drietal drinksbroers. Hij heeft het hoogste woord.

„H-hi, h-h-hi, wie verstoppt er nu zo'n ding dicht bij huis. Ja, ja, wie weet, wat er nog meer aan 't licht komt. Lange Louw..... ha, ha, ha, als je 't mij vraagt..... neen, ik vertrouwde die stroper nooit. Die slagerij? Man praat niet. Nou, hij zit er in, hoor. Een knappe kerkel, als hij weer los komt, hi, hi, hi...”

Plotseling legt een der twee agenten zijn hand op Krijns schouder.

„Moet je mij hebben?” vraagt Krijn.

„Dan ben je er naast, hoor. Ik..... ik.....”

„Kom maar meel Dadelijk!”

„Ik..... ik..... eh..... een borrel heren? Ober..... ober, twee glazen bitter! Hi, hi, 't is dorstig vandaag..... Drie..... ober!”

„Jij gaat mee, Krijn! Opschieten!”

Stuntelig staat Krijn op. „Maar”, vraagt hij, „waarom zo'n haast. Wat moet er gebeuren? Ik..... ik.....”

„Och niets”, zegt een van de agenten. „De baas wil je graag een paar vragen stellen. Het is zeer belangrijk, wat je?”

„Kan dat hier niet, heren?”

„Onmogelijk. Je weet, dat Louw Sissing vastzit. Als jij nu eens.....”

„Hi, hi, hi,..... lange Louw. Ik..... ik, ja ik ga mee, heren.”

Met een zwaai zwiert Krijn naar de deur en zich nog even omkerend roept hij naar zijn kernuiten: „Tot straks..... het komt best terecht. Hi, hi, hi.....”Het raadsel wordt opgelost. Het is voor de politie niet eens een moeilijk geval. Malle Krijn, die zich alle grond onder de voeten ziet wegzinken, moet in

het laatste wel bekennen. De man is gebroken en als zijn door de drank beneveld brein eindelijk, dank zij de afzondering, min of meer bijkomt, slaakt hij tijdens een verhoor de verzuchting: „Lange Louw was een stroper, ja, maar eerlijk. Eens heb ik de man in een dronken bui eigenlijk gedwongen een zaak van mij te kopen..... Ja..... ja..... maar Louw bleef eerlijk..... Toen heb ik een nieuwe fles aangebroken..... en Louw kocht de zaak. Ik..... ik was gemeen, niet hij..... Ik raakte aan lager wal en..... de rest weet je wel. De jonker had geld bij zich..... veel..... Ik heb de hele middag op hem liggen loeren, maar de kans kwam niet. Totdat..... hij, de jonker, ging naar Rudger, de molenbaas. Ik heb bijna tot middernacht liggen wachten..... En toen Louw verdacht werd en achter slot en grendel werd gezet..... wat heb ik toen gelachen..... En Louw was eerlijk en onschuldig..... Ik was gemeen..... een dief.....”

Het loopt tegen Kerstmis. De dagen worden nat en koud. Maar de polder is wijd en daarboven hangt de blauwe lucht, groot en ver. Grauw staat de oude molen aan de brede tocht, als een trouwe wachter. Grauw?..... En al die vlaggen dan? Kijk, de hele molen is versierd. Hoe kan dat toch? Wel Rudger houdt er mee op. Hij wordt ouder en het werk wordt hem langzamerhand te zwaar. Rudger heeft het polderbestuur voorgesteld het eens met Louw Sissing te proberen. En na heel wat geredeneer kreeg hij de heren eindelijk zover. De oude molenbaas is erg in zijn schik. Sissing zal het werk overnemen en hij, Rudger, kan blijven wonen. Het huis is wel klein, maar de nieuw benoemde molenbaas zal met Sam er nog best bij kunnen.

Sam is opgetogen van blijdschap, als hij al die vlaggen ziet.

En er schiet Louw Sissing een brok in de keel en hij moet wel tweemaal slikken, voordat hij dat vreemde verduwen kan. Het is waar..... maar hij kan het niet begrijpen. Een nieuw begin..... een blij begin. Voor de laatste maal kijkt hij naar de verre einder. Daar weet hij

de oude wagen, alleen en verlaten. Nog verder ligt het dorp..... Martijn.....
 Wat een feest! En wat een mensen!
 Veel handen worden uitgestoken om



hem te feliciteren. Daar is allereerst Ruderger, daar is Steven, de boswachter, daar zijn Veerman en Jilles Renger en Kees. Daar is de rentmeester van het oude slot en het polderbestuur, niet te vergeten. Het wordt Sissing bijna te veel. Zoveel warme toegenegenheid, zoveel.....
 Waaraan heeft hij dat verdiend?

Verdiend..... hij? Sissing voelt zich zo klein. Een stip onder de hoge hemel. Maar hij weet, dat de Here zorgt..... altijd.

Het wordt een groot feest bij de molen. Er wordt gesproken en er wordt koffie geschonken. Er is zelfs gebak..... Er wordt zelfs gezongen..... Feest is het..... echt vrolijk feest.

Wie komt daar aan wandelen? Wie tuurt er zo scherp naar de oude molen in de verte? Kijk eens, de man begint al vlugger te lopen. Hij heeft blijkbaar erge haast. Is het..... is het..... de meester.....?

Eindelijk is de man bij de molen. Vlak bij de brug ontmoet hij Renger, Sam en Kees.

„Dag, jongens.“

„Meester.“

„Je dacht zeker, dat ik jullie niet kon

vinden, hè? Dat valt mee, hoor. En wat is me dat hier een drukte. Het lijkt wel een feest. Kijk me die molen eens. Wat een vlaggen!“

„Meester“, zegt Renger, „Sam's vader wordt molenbaas en ze gaan hier wonen. Is dat geen feest, meester?“

„En is Sam jullie vriend?“

„O ja, meester, o ja.“

„Jongens, dat doet me deugd, werkelijk. Sam, jongen, de weg was lang, maar nu is eindelijk de zon doorgebroken in je leven. De wolken zijn weggevaagd, de lucht is helder en klaar. Ja, jullie meester is echt blij met deze dag. Want nu is de klas van zeven een grote vriendenkring geworden.“

„Kom, jongens“, zegt Renger, „zullen we.....“

„Nee, wacht nog even“, zegt meester Sanders. „Nog een paar woorden. Ja, de meester is blij..... maar de Grote Meester, jongens..... Och jongens, hier op deze wereld is slechts halve blijdschap, maar daarboven is louter vreugde, onbegrensd. Er is veel veranderd in de laatste dagen. Maar dat kon alleen, omdat de Heiland, die in Bethlehems stal ter wereld kwam, die grote verandering heeft mogelijk gemaakt. Hij heeft getoond wat liefde is, omdat Hij uit louter liefde alles gaf..... zelfs Zijn leven..... Zo heb je het kunnen winnen van je boze hart..... zo alleen..... En daarom: wandel maar stillekens achter Hem aan.....“

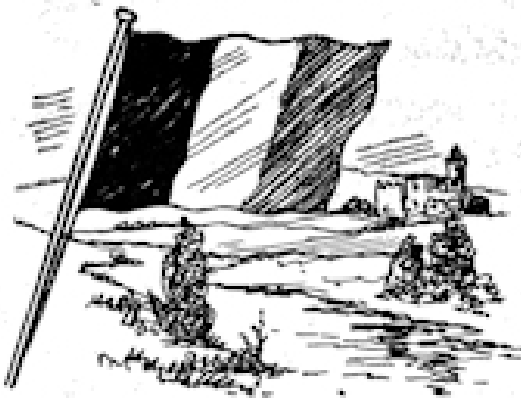
Ja:

Wandel maar stillekens achter Hem aan,
 Achter de Heiland, Hij wijst u de wegen.
 Zijn die niet altijd zo lieflijk gelegen
 als ge zoudt wensen, wilt ze toch gaan.
 Hij gaat vooraan!

Wandel maar stillekens achter Hem aan,
 Hij kent uw krachten, Hij richt uw
 (schreden.

Wel moeilijk vaak voor wie ze betreden.
 Toch nooit te moeilijk is er de baan,
 Hij gaat vooraan!

Wandel maar stillekens achter Hem aan.
 Volg Hem gewillig, volg onverdroten:
 Weldra ziet gij u de hemel ontsloten,
 Die gij al jubelend binnen zult gaan!
 Achter Hem aan!



IERSE VLAG
(AARSEN - HET - BEEK)

tie, die met de letters I.R.A. wordt aangeduid. 't Zijn de beginletters van de Ierse Republikeinse Armee. Het doel van de I.R.A. is, om de vereniging tussen Eire en Ulster met geweld tot stand te brengen. Af en toe kun je in de kranten dan ook lezen van aanslagen in Ulster, die gepleegd worden door leden van de I.R.A. Plotseling komen ze de grens over, roven wapens, steken kazernes in brand of bestoken regeringsgebouwen met machinegeweervuur of handgranaten.

Als de autoriteiten in Ulster dan hun beklag gaan indienen bij de regering van Eire in Dublin, zegt men daar van niets te weten. De I.R.A. is een „ondergrondse” organisatie. De regering in Eire keurt die aanslagen af, maar straf krijgen de aanvallers niet.

't Spreekt vanzelf, dat op deze manier van een vereniging van Ulster en Eire nooit iets terecht komt. Vroeger hebben de Engelsen het er wel eens naar gemaakt, dat de Ieren hen gingen haten, maar voor die wrok is nu geen enkele reden meer. Engeland neemt tegen goede prijzen bijna alle landbouw- en veeteeltprodukten van het eiland af. Veel Ieren verdienen in Engeland hun brood en 't zou verstandiger zijn als de Ieren met Engeland en met Ulster maar goede vrienden werden.

VRAGEN EN OPDRACHTEN.

1. Neem het kaartje van Ierland over, kleur het en plak het in.
2. Ierland bestaat uit twee delen, n.l. en
3. Ulster behoort aan en

4. De bewoners van Ulster zijn In Eire
5. De hoofdstad van Eire heet En die van Ulster ?
6. Ulster is bevolkt en heeft meer dan Eire.
7. I.R.A. betekent
8. Het doel van de I.R.A. is



KASPISCHE ZEE IS AAN HET KRIMPEN.

De grootste binnenzee ter wereld, de Kaspische zee, krimpt in een zo onrustbarend tempo, dat de Sowjet-Unie voornemens is er iets aan te doen.

De Sowjet-geleerde, Boris Apollow, heeft meegedeeld, dat het peil van de Kaspische zee de laatste 25 jaar twee-en-een-halve meter is gedaald. Als gevolg hiervan is het wateroppervlak niet minder dan 35.000 vierkante kilometer kleiner geworden.

Door de daling van het water zijn ook visgronden waardeloos geworden. De gunstige omstandigheden voor zware ijsvormingen hebben geleid tot schade aan de nabije olievelden.

MIREN BEDREIGEN VENETIË.

Miljarden mieren bedreigen de funderingen van Venetië. Legers witte mieren werden onlangs gesignaleerd in het nabijgelegen Oragio en hebben nu ook Venetië bereikt.

De voptrekkende herden zijn bij hun stille invasie reeds gesignaleerd in eeuwenoude gebouwen, die de roem van de stad op het water uitmaken. Het kunstpaviljoen van de Biennale in de napoleontische tuinen is „bezet”, de oude abdij van St. Gregorius is volledig in „hun kaken”.

De stedelijke gezondheidsdienst heeft voor een aantal stadsgedeelten, waar de bitiere strijd woedt, de „staat van beleg” afgekondigd.

In Oragio zijn vierhonderd huizen zo aangevreten, dat muren en balken onbetrouwbaar zijn geworden.

(Trouw).

Na honderd jaar



Honderd jaar geleden is men begonnen de aardolie te zoeken.

Ver voor die tijd wist men wel, dat ze bestond. Er werd echter geen, of zeer weinig gebruik van gemaakt. De Indianen in Amerika schepten de aardolie van het water en gebruikten ze als medicijn.

De Arabieren wreven hun schurftige kamelen er mee in, om de beesten van hun kwaal te genezen.

Het bestaan van aardolie in Perzië was zelfs aan de wereldveroveraar Alexander de Grote al bekend.

De waarde van de olie nam toe, doordat de Amerikaan Ferris een bruikbare petroleumlamp uitvond. In die tijd vond men het licht van de petroleumlamp prachtig! Het gevolg was..... een groter vraag naar olie. In de eerste tijd boórde men niet naar olie, doch men groef eenvoudig diepe putten, waarin water en olie opborrelde. Later kwam de boortoren in gebruik.

Rockefeller, al weer een Amerikaan, bekeek het wel goed. Hij gaf aan de Chinezen honderdduizenden lampen cadeau en verkocht toen enorm veel olie. De „cost ging voor de baat.”

Toen de benzinemotor en de auto verschenen werd de vraag naar benzine elk jaar groter. Door de geboorte van de luchtvaart werd echter alle vraag van vorige tijden overtroffen. De grote „slok-op” van benzine deed de maatschappijen koortsachtig zoeken naar steeds meer aardolie. Misschien hebben jullie in de buurt van je woonplaats wel eens zo'n proefboring van dichtbij gezien.

Het vervoer van de olie naar de raffinaderijen is in honderd jaar heel veel veranderd. Eerst werd de gewonnen olie in houten vaten vervoerd.

Een Nederlander Van Syckel, had in Pennsylvania een oliebron. In houten vaten vervoerde hij zijn productie naar

de markt. Aan zijn voerlui moest hij daarvoor per vat £ 2—4 betalen. Op de markt beurde hij £ 5—8. Van Syckel peinsde over een andere, betere oplossing.

Ja, hij vond er iets op..... een pijpleiding. Het kostte hem honderdduizend dollar, die zeven kilometer buisleiding. Maar de onverschillige voerlui had hij nu niet meer nodig. In enkele weken zou hij zijn kosten weer hebben verdiend, want dag en nacht kon hij zijn olie door de buizen pompen. De voerlieden waren woedend op die „gekke Hollander”. Zij zouden het de „Grazy Dutchman” wel eens betaald zetten.

Stilletjes braken ze buizen uit de grond, sloegen de boel kapot en staken de oliestroom in brand. Van Syckel wist echter wel raad. Hij liet uit New York een vijf en twintig stevige kerels komen.

Gewapend met een geweer hielden ze de wacht bij zijn pijpleiding. De voerlui moesten toen wel het loodje leggen.

De vinding van de „gekke Hollander” werd door anderen overgenomen. En nu? Als we de lengten van alle pijpleidingen in de wereld optellen krijgen we de enorme som van..... 1 miljoen kilometers. Dat is een leiding van vijf en twintig maal om de gehele aarde.

Ook het vervoer per schip is verbeterd. De houten vaten waren te zwaar en namen veel te veel ruimte in. Men bouwde schepen met grote bakken voor de olie. Het kon nog beter. Het gehele schip werd gebouwd tot een groot olievat. Zo ontstond de tegenwoordige tanker. Deze tankers worden ook weer steeds groter gebouwd.

Voor de doorvaart van het Suezkanaal kunnen ze niet groter zijn dan vijf en veertigduizend ton. Nasser meent nu wel door de naasting van het Suezkanaal West-Europa bij de neus genomen te hebben, maar er kunnen tankers gebouwd

worden van honderdduizend ton. Als men met zo'n voorraad om de Kaap vaart, wordt de benzine door de langere reis nog niet eens één hele cent duurder.

In een vorig nummer van ons blad hebben we al geschreven over artikelen die van aardolie worden gemaakt. Je kunt dat nog wel even naslaan in je schrift.

Hoe groot de aardolieproductie in honderd jaren tijd is geworden kun je zien in het volgende lijstje. Je behoeft deze getallen niet te onthouden, maar je kunt eens zien welke landen aardolie leveren.

Aardolieproductie in 1955

Ver. Staten	312.952.000 ton	49,2 %
Venezuela	101.187.000 ton	15,9 %
Sowjet-Unie	52.500.000 ton	8,3 %
Koewait	47.729.000 ton	7,5 %
Snoedi Arabië	46.187.000 ton	7,3 %
Irak	30.084.000 ton	4,7 %
Mexico	11.960.000 ton	1,9 %
Canada	12.982.000 ton	2 %
Indonesië	10.750.000 ton	1,7 %
Colombia	5.531.000 ton	0,9 %
Quator	4.779.000 ton	0,75 %
Argentinië	4.202.000 ton	0,66 %
Nederland	939.000 ton	0,14 %
<hr/>		
Wereldprod.	635.250.000 ton	100 %

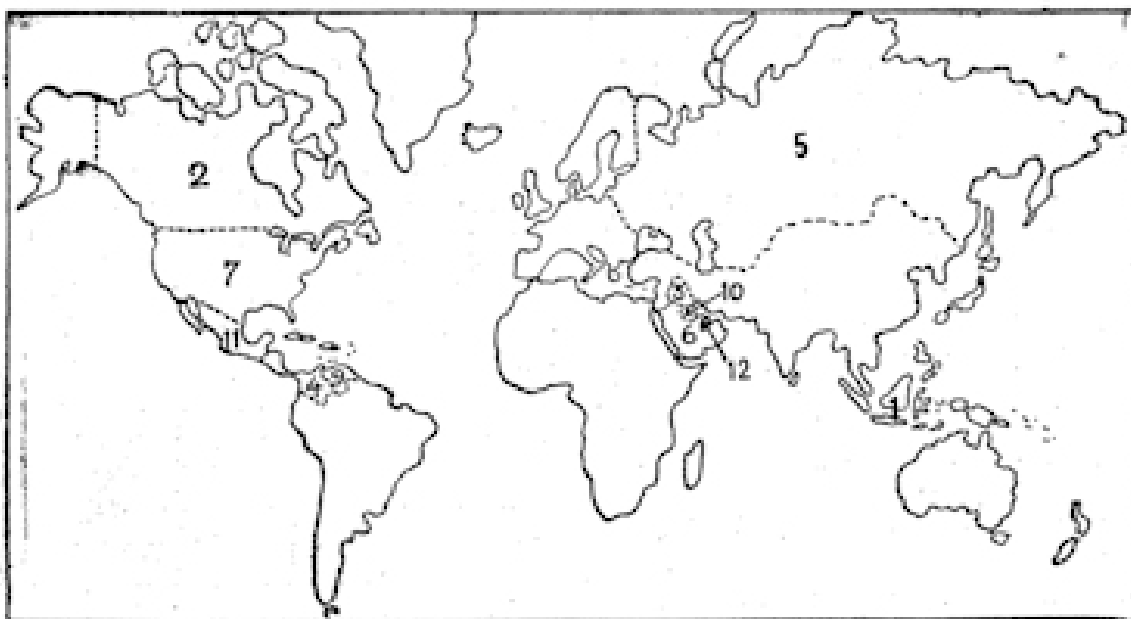
Opgaven:

Inhoud van de les.

1. In het jaar begon men naar aardolie te zoeken.
2. In oude tijden gebruikten de en de ze als medicijn voor mens en dier.
3. De petroleumlamp werd uitgevonden door
4. Eerst won men aardolie door en later door
5. Om veel olie te verkopen gaf de rijke lampen aan de
6. De de en vooral de maakten dat er hoe langer hoe meer aardolie moest worden geboord.
7. De Nederlander heeft de pijpleiding uitgevonden.
8. Hij werd genoemd de, d.i. in het Engels:
9. Alle pijpleidingen aan elkaar gelegd is een lengte van
10. Schepen, die nu aardolie vervoeren zijn
11. De produceert bijna de van alle aardolie.

Taal.

1. In de les staan enkele spreekwoorden. Schrijf ze eens achter de betekenis.
 - a. Ze moesten het verliezen —
 - b. Eerst geld durven uitgeven, om daar-



„James dan toch!” riep hij uit, greep de matroos met beide handen vast, schudde hem heen en weer.

De ander was opeens klaar wakker.

„Wat — wat is er?”

„Set, schreeuw niet zo hard. D'r loopt een kerel buiten, vast één van de Golden”. Ze zwegen allebei en luisterden.

Maar er was geen ander geluid dan het zingen van de rivier.

„Als je nog es wat weet!” bromde de matroos slaperig. Hij tilde het tentdoek op, keek in het donker van de nacht en riep: „Als je soms de kapitein mot spreken, vriend, mot je bij de voordeur bellen”.

Hij liet het doek zakken, draaide Billy-Bill de rug toe en zei: „As je 't hart in je lijf hebt, me nog es een keer wakker te maken, voor niks as een rondsluipende kerel, gooi ik je vierkant de kajuit uit, kraasiewaker!”

Nog wel een uur lag Billy-Bill te luisteren. of het geluid zich zou herhalen, maar het bleef stil en eindelijk, toen het buiten al licht begon te worden, sliep hij in.

De volgende morgen vertelde James het hele nachtelijk avontuur in geuren en kleuren en alle matrozen lachten er om. Billy-Bill kon zichzelf haast niet voorstellen, dat hij vannacht zo bang was geweest. Zou het dan toch allemaal verbeelding zijn geweest?

Alleen zag hij, dat de zendeling niet meelachte. Hij dronk rustig zijn glas thee leeg en zei: „Billy-Bill is geen baby meer. Als hij vannacht iets gehoord heeft, dan heeft hij wat gehoord, daar kun je zeker van zijn”.

Hij zocht zijn hoed, die hij gisteravond buiten had laten liggen, maar vond die niet meer.

En Billy-Bill miste een klein steelpannetje. Toch wist hij zeker, dat hij het ding gisteren achter de tent had neergelegd.

Opeens misten ze allemaal wat. De één een eind touw, de ander een zakdoek. James zocht naar zijn pruimtabak, die hij bij die dikke boom had laten liggen.

„Zie je wel”, zei Billy-Bill. „Mij uitlachen, hè, dat kunnen jullie. Maar nou merk je het zelf, dat er dieven zijn geweest. Je wou de kraasiewaker nog wel de tent uitgooien, hè James! Nou loopt er zo één van de Golden, of hoe die kerels heten mogen op jouw tabak te kauwen”.

James antwoordde niet. Ze moesten allemaal eerlijk bekennen, dat Billy-Bill gelijk had gehad.

Plotseling begon de zendeling te lachen. Hij wees op de grond. In het zand waren zeer duidelijk de sporen van voeten te ontdekken.

Dus toch.

Ze keken er allemaal naar.

„Dus toch die Golden”, zei James.

„Geen Golden”, antwoordde de zendeling. „Wijllen jullie weten, wie de dieven zijn, dan moet je maar eens naar boven kijken”.

Hij wees naar de dichtstbijzijnde boomtoppen.

Eerst ontdekten ze niets. Toen zagen ze iets bruins bewegen tussen de bladeren. Voorzichtig kwamen ze dichterbij en keken.



Op een dikke tak zaten twee apen. De éne had de hoed van de zendeling op, de ander kauwde een pruim uit James' tabakszak. Hij trok een vies gezicht en spuwde de tabak uit.

„Geef terug mijn tabak”, schreeuwde James woedend. De aap grinsde vriendelijk, maar was niet van plan zijn buit af te staan.

De matroos zocht naar een steen, gooide die tussen de bladeren.

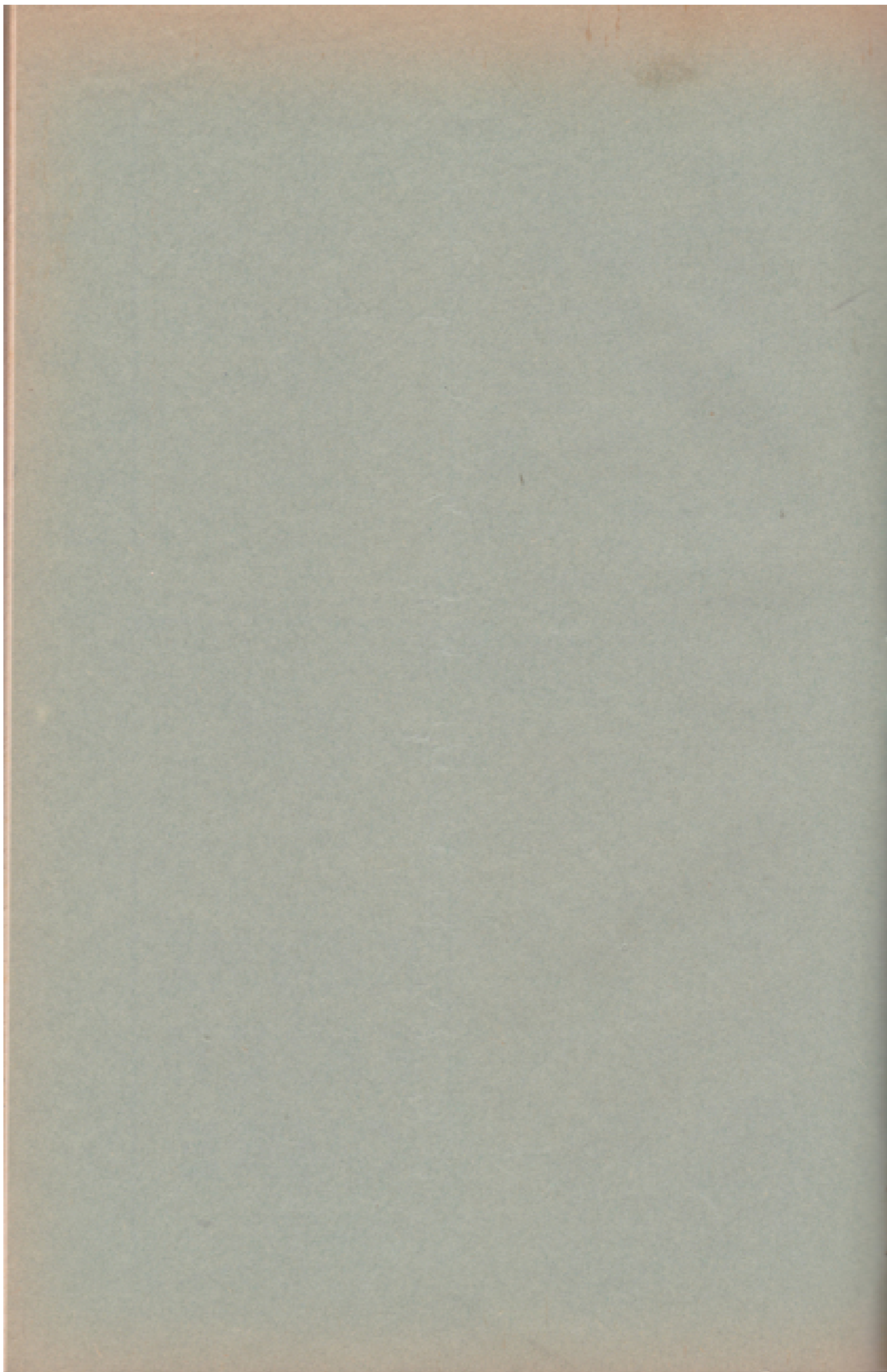
In een ogenblik waren de dieren verdwenen.

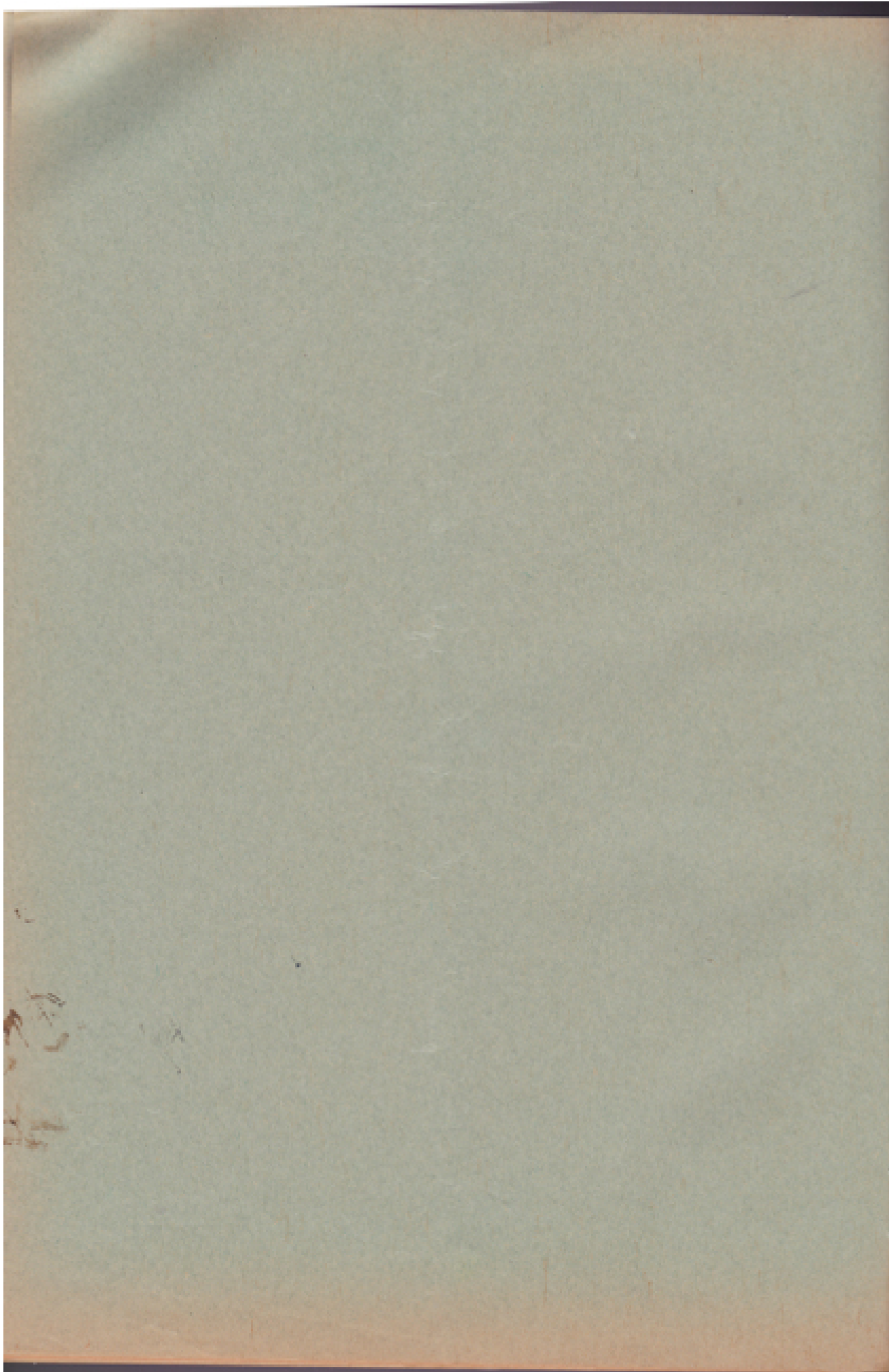
„Weg tabak”, zei James spijtig.

„Kraasiewaker!” spotte Billy-Bill.

Op zijn vraag, of er hier veel apen waren, vertelde de ontdekkingsreiziger aan Billy-Bill, dat het er waarschijnlijk niet veel zouden zijn. Ze waren hier ongeveer op dezelfde breedte als Spanje en Noord-Afrika. Apen leefden in nog warmer streken. Daarom waren dit vermoedelijk apen van een enkele groep, die wat ver naar het noorden waren doorgedrongen.

(Wordt vervolgd).





SEBASTIAAN. (Beschrijving).

Beste Jongelui.

In elke klas zijn wel eens een paar leerlingen, die niet zo goed voordragen. Het komt voor, dat deze jongens de declamatie „maar onzin” vinden. Als ze dat van geschiedenis of rekenen zouden zeggen, zouden ze uitgelachen worden. Toch wil ik ook deze leerlingen er zo graag „bij” hebben. Want het is ook voor hen belangrijk. Niet allereerst om het voordragen zelf, maar omdat het ook hen helpen zal bij het lezen en in de tweede plaats bij het „vrij spreken”. Het voordragen staat daar tusschen in. Het is een „lezen zonder tekst”, want de tekst, de woorden heb je in je hoofd. Je kunt bij de voordracht zo fijn op allerlei dingen letten: uitspraak, de juiste klemtoon, de verschillende klanken van je stem bij vreugde of droefheid. Een leerling, die zich toelegt op goed voordragen, gaat wis en zeker vooruit in het lezen. En de voordracht is ook een voortrap van het vrije spreken, de verlegenheid werkt hier minder omdat je de zinnen niet zelf hoeft te maken. Sebastiaan is nu eens een gedicht, waarbij de hele klas mee kan doen. Hoe? Dat zal ik je zeggen.

Er zijn 2 „solisten” n.l. de **Voordrager** (d.i. de Spin Sebastiaan) en de **Verteller**. Deze zegt (heel duidelijk en beslist) r. 1, 2 en Luister. r. 26, 27, 28 en het slot-couplet. Hij leidt ook alle sprekers in met de regels: „Hij zei tot alle andere spinnen of „Zeiden alle andere spinnen” enz. Dat kun je zelf uitzoeken. De rest wordt door Sebastiaan of door de andere spinnen samen gezegd. En daaraan doet de hele klas mee. Op een feestavond, waar ongeveer 1000 mensen tegenwoordig waren had het een groot succes.

Sebastiaan staat in het midden. In een grote halve maan staat de klas er omheen in een dubbele of driedubbele rij.

Een beetje leuk opstellen. Niet als een troep bijeen gedreven schapen! De kleintjes vooraan en niet een lange torpedo naast een dik klein zuur bommetje. De verteller staat apart, liefst een beetje op zij, in ieder geval niet in het middelpunt, zoals Sebastiaan. Hij „speelt” immers niet mee. Hij is **objectief**, hij leidt immers alleen maar in, zegt alles nuchter, zoals een verslaggever van het A.N.P.

Dus helemaal niet met **pathos** (d.w.z. niet aandoenlijk en hartroerend en hoogdravend), maar zó alsof je je schouders ophaalt en zegt: „Eigen schuld”. Zo zeg je: „Binnen werd een moord gepleegd” En dan: Sebastiaan is opgeveegd. Er bij denken: „Had-ie maar niet zo stom en eigenwijs moeten zijn”. Het is eigenaardig, maar juist dit wat koele, nuchtere zeggen heeft het meeste effect.

Dat de hoorders om het gedicht moeten lachen (als het goed uitgebeeld wordt) bewijst mee, dat het een **tragicomedie** is (niet trage comédie, zoals abusievelijk bij de 7 Mollen stond).

Voor Sebastiaan is de zaak natuurlijk wel tragisch, heel tragisch zelfs, maar dat merken we niet aan zijn stem, omdat hij het in zijn *hautaine* waanwijsheid en aanstellerigheid immers niet geloof, dat het verkeerd zal aflopen.

Alle medeleven, alle angst komt hier dus voor rekening van de klas, d.i. het spreekkoor. Jullie leeft mee met Sebastiaan. Je ziet dat hij zich in gróót gevaar begeeft, het is je vriend, je wilt hem waarschuwen en je doet dit ál hartstochtelijker bij het uitroepen van O, ó, ó Sebastiaan in werkelijke angst.

De klank o dus telkens sterker. Voor jullie, d.w.z. het spreekkoor alléén is het een werkelijke tragedie. En als je dat niet allemaal, stuk voor stuk voelt, als het niet op je gezicht en in je houding te lezen is, mislukt de voordracht volkomen. Niet aan een ander overlaten hoor, maar zelf echt meedoen!

Om precies gelijk te spreken zal je onderwijzer dirigeren. Hij zal wel zorgen, dat het niet houderig wordt, ook als je het tien keer over moet doen, moet het toch **leven**.

Op een ouderavond is het dan voldoende, dat jullie leider (zittend vóór de groep) maar éven het begin aangeeft.

Het spreekt vanzelf, dat je na enige keren geöfend te hebben niet alleen je eigen „rol” kent, maar het hele gedicht, en je zult zien dat de jongens van „nou-ja” en „onzin” nu ook wel eens naar voren komen. Het is leuk samen iets te doen. De gemeenschap helpt de enkeling, als deze enkeling ook de gemeenschap helpt. En nu veel succes!

Frans C. van Dorp

Ons werkhoekje

De bercepen in de naamkaartjes verborgen zijn:

- | | |
|------------------|------------------|
| 1. boekhandelaar | 2. kantonrechter |
| 3. kaasmaker | 4. banketbakker |

En nu nog het kettingraadsel:

- | | |
|----------|-----------|
| 1. elmen | 8. Ebsan |
| 2. namaz | 9. Narvik |
| 3. zegge | 10. Kadar |
| 4. Eelde | 11. Rispa |
| 5. etui | 12. Assen |
| 6. innig | 13. nacht |
| 7. globe | 14. toren |

Zoals je ziet, vormen de eerste letters van de woorden, van boven naar beneden gelezen, de naam van een bekend maandblad, n.l. Onze eigen krant,

Op zoek naar automerken.

- | | |
|----------------|---------------|
| 1. Chevrolet | 5. Auto-Union |
| 2. Ford | 6. Opel |
| 3. Rolls Royce | 7. Renault |
| 4. D.K.W. | 8. Chrysler |

*** V A T I X ***

En dan nu maar aan de slag met het tonnetje.

Je behoeft niets op te zenden.

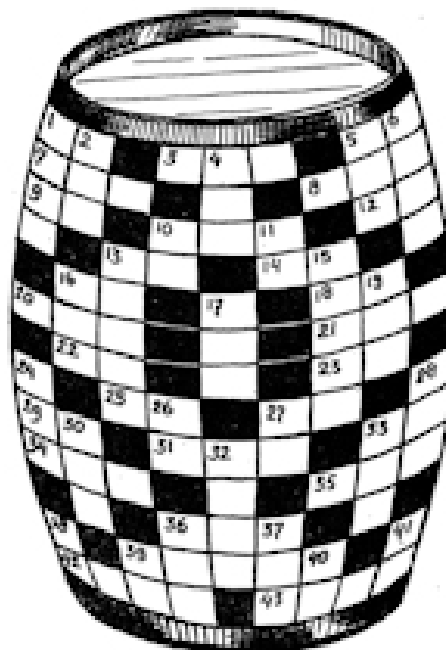
Horizontaal

1. onder anderen
3. plant
5. en dergelijke
7. viervoetig dier
8. radio-omroepvereniging
9. afkorting titel
10. wasmiddel
12. afkorting gewicht
13. loofboom
14. familielid
16. afkorting van een tijd
18. afkorting titel
20. meetinstrument
21. deel van een schip
22. zangnoot
23. lengtemaat
25. zit aan een schip
27. voertuig
29. voorzetsel
31. zangnoot
33. opbergruimte

34. toiletartikel
35. snijwerktuig
36. pot, kruik
39. viervoetig dier
42. vrucht
43. verstand

Vertikaal

1. vloeistof
2. bloeiwijze
4. familielid
5. vreselijk
6. woonplaats
10. viervoetig dier
11. voorzetsel
13. ontstekingsvocht
15. kruipend dier
16. viervoetig dier
17. vat
19. oploopje
24. niet dun
26. waar een wiel om draait
27. bijwoord
28. kledingstuk
30. grappenmaker
32. vader van Achab
33. oefening
36. onderwijsinrichting
37. vader van Abner
38. persoonlijk voornaamwoord
39. de oudere
40. zangnoot
41. lidwoord





Billy Bill

onder de Golden

door: G. van Heerde

Kotsjen van de Golden liep langs de rivieroever en keek over het glimmende water naar het bos aan de overkant. Hij meende daar een grote eekhoorn te zien, op het strand. Maar toen hij zijn hand boven de ogen legde, om beter te kunnen kijken, was het dier al verdwenen.

De jongen droeg een lang hemd, dat hem tot aan de knieën reikte. Het had prachtig wijde mouwen en zo'n hemd werd ook gedragen in de grote steden van Zuid-China, had de koopman verteld, van wie moeder het kledingstuk had gekocht. Kotsjen was dan ook erg trots op zijn kleren. Niemand in heel het Golden-dorp had zo'n prachtig hemd als hij.

Vanmorgen al heel vroeg had Kotsjen de jurte¹⁾ van berkenbast verlaten, om te gaan vissen in de grote Amver-rivier. Want hij wilde niet op de plaats gaan, waar al de mannen en jongens visten, maar verder stroomafwaarts. Met zijn kleine bootje had hij zich de rivier af laten drijven en het hier op de oever getrokken. Het leek prachtig viswater. Telkens sprong een grote vis boven het wateroppervlak uit. Voorzichtig legde de jongen het mandje met gierst-brood voor zich neer en begon te eten. Hij zag, dat moeder er ook een paar sappige docha's ingedaan had en at de vruchten met smaak op.

Daarna haalde hij zijn schepnet uit de boot te voorschijn. Het was een lange gaffelvormige tak, tussen de beide uiteinden was een net van paardenhaar gevlochten. Met zijn hand probeerde Kotsjen, hoe sterk het was en hij knikte tevreden. Met dit net zou hij heel grote vissen uit het water kunnen slaan.

Langzaam liep de jongen naar de

dichtstbijzijnde zandbank, lang bleef hij doodstil staan, het net hield hij in de stroom. Het mocht geen ogenblik bewegen, want de geringste trilling zou de vissen weggagen. Gespannen keek de jongen toe. Zag hij daar niet de zilveren schittering van schubben?!

Nog even wachtte hij. Nee, hij had zich niet vergist: door het water kwam een grote vis aanzwemmen. Duidelijk onderscheidde Kotsjen het beweeg van zijn kieuwen en zag hij de vinnen, die heen en weer gingen. Hij stond klaar, om toe te slaan, het linkerbeen iets naar voren gebogen.

Seconden gingen voorbij.

Zou hij?

Nu?

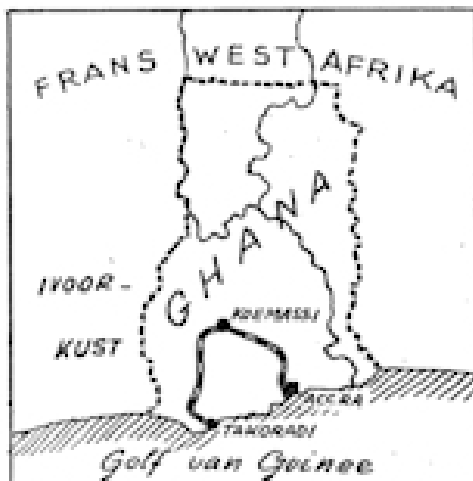
Nog even wachten, dacht hij

De vis was nu vlakbij. Zijn kop raakte



¹⁾ tent

want er wonen maar $4\frac{1}{2}$ miljoen mensen. 't Zijn meest negers, er zijn maar ruim 6000 blanken.



Als de Ghana-kinderen Vaderlandse Geschiedenis moeten leren, ('k weet heus niet, of ze dat vak hebben hoor!) komen ze ook minder mooie bladzijden tegen. In hun jaartallenboekje zullen zeker niet veel jaartallen staan vóór het jaar 1470. In dat jaar werd de Goudkust namelijk ontdekt door de Portugees Santander. In die tijd zochten de Portugees zeevaarders de weg naar Indië. Op hun onderzoekstochten kwamen ze ook bij de Goudkust. Al spoedig bouwden ze hier hun eerste versterkingen. Maar niet lang daarna kwamen ook de Nederlanders en Engelsen opdagen. Tot aan 1872 hebben die beide volken elkaar de Goudkust betwist. Maar toen verdween de Nederlandse vlag hier voorgoed en vanaf die tijd behoorde de Goudkust aan Engeland.

Minder mooie bladzijden kwamen er voor in de geschiedenis van deze nieuwe staat, las je.

Denk maar aan de slavenhandel uit de tijd van de Indische Compagnieën. Bij schepenvol werd „het zwarte kroesvee” aan de kust ingeladen en op de Amerikaanse markten als slaven verkocht. Tot hun dood toe (en die kwam voor sommigen al heel gauw) moesten ze voortaan op de plantages van de blanken werken. Gelukkig is de slavernij nu in de meeste landen afgeschaft. Vooral door het aangrijpende boek van mevr. Beecher-Stowe: „De Negerhut van Oom Tom” zijn de ogen van velen opengegaan voor het

schandelijke en mensonterende bedrijf van de slavernij. Wist je wel, dat er in de tijd van de Westindische Compagnie zelfs dominees waren, die de slavernij verdedigden met een beroep op de tekst uit de Bijbel: „Vervloekt zij Kanaän, een knecht der knechten zij hij zijner broederen?”

Gelukkig wordt dit exportartikel aan de Goudkust nu niet meer verhandeld. Het voornaamste handelsprodukt van Ghana is nu de cacao. 35 % van alle cacao, die er op de wereld gebruikt wordt, komt hier vandaan. Ze wordt vooral verbouwd door kleine boeren, die in de cacao-kultuur hun bestaan vinden. De laatste jaren wordt de cacao, jammer genoeg, bedreigd door een ziekte, die veroorzaakt wordt door een parasiet. Die heeft al heel wat schade aangericht. Men zoekt nu ijverig naar een afdoend bestrijdingsmiddel om de ondergang van de cacao-kultuur te voorkomen.



Behalve cacao voert Ghana vooral stofgoud, mangaanerts en hout uit. De voornaamste uitvoerhaven is Accra, de hoofdstad van Ghana, waar ruim 150.000 mensen wonen. Ons land heeft een behoorlijk aandeel in de handel met dit land.

In Ghana wonen verschillende negerstammen, die vroeger voortdurend met elkaar in oorlog waren. Onder het bestuur van de blanken zijn de oorlogen opgehouden, maar toch zijn er tussen die



De bakermat der Hebreëën

't Is zomer 1933.

Ergens aan de bovenloop van de Euphraat, in een franse kommandopost, keert luitenant Cabane op z'n bureau terug.

Er schijnt onder de Arabieren, die op het kantoor zijn, nogal wat beroering te heersen. Geen wonder ook. Op een afgelegen heuvel, de Tell Hariri, moesten ze een familielid begraven en nu hebben ze bij het grafdelven een beeld gevonden.

Als het avond is geworden en de ondragelijke hitte van de dag niet meer

plaagt, rijdt luitenant Cabane naar de Tell en ziet in een kuil de stenen dode liggen. In één oogopslag ziet hij dat dit een belangrijke vondst is. In een uitvoerig verslag geeft hij zijn bevindingen door.

Er gaan maanden voorbij, voordat er enige reaktie op komt, tot eind november een telegram uit Parijs hem mededeelt, dat prof. André Parrot, een bekend archeoloog met een staf medewerkers zich klaar maakt om de Tell Hariri te komen onderzoeken.

En..... na enkele weken begint het

stammen nog veel verschil- en twistpunten overgebleven. 't Is te hopen, dat ze onder hun eigen regering wat meer eensgezind worden.

't Is erg jammer, dat er in Ghana nog zoveel heidendom heerst. Het aantal christenen bedraagt slechts 7 % van de totale bevolking. 5 % is mohammedaan en de rest bestaat uit heidenen. De blanken hebben blijkbaar meer gedacht aan geld verdienen, dan aan Evangelieprediking.

Waarom Ghana nu plotseling onafhankelijk geworden is? Wel, vooral de Engelsen hebben de laatste tijd veel gedaan om de bevolking te ontwikkelen. Veel jonge negers hebben in het buitenland gestudeerd. Langzamerhand kwam vooral bij de aan de kust wonende negerstammen het verlangen naar onafhankelijk op. Vanaf 1900 zijn er voortdurend opstanden geweest tegen het Engelse gezag. De nieuwe premier Dr. Kwame Nkrumah, de zoon van een goudsmid, heeft er een hele poos voor in de gevangenis gezeten. Nu hebben ze dan hun zin gekregen. Ghana is onafhankelijk geworden. Wel blijft het deel uitmaken van het Britse Gemenebest, waartoe o.a. ook

landen als Canada en Zuid-Afrika behoren.

Ghana heeft feest gevierd. Overal wapperde de nieuwe vlag: rood, goud, groen. Maar na het feestrumoer moet blijken of de negers van Ghana in staat zijn hun eigen boontjes te doppen.

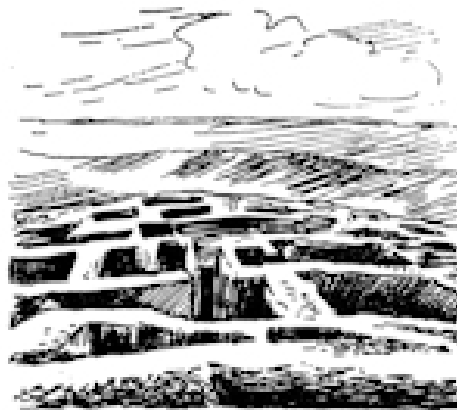
OPGAVEN:

1. Neem het kaartje van Ghana over.
2. Teken en kleur de vlag van het land.
3. Vroeger heette het land: de Het werd ontdekt door in het jaar
4. Met zwart Kroesvee bedoelde men ... De slaven werden verkocht naar De ellende van de slavernij is beschreven in het boek.....
5. De uitvoerprodukten van Ghana zijn (4). Het land is x zo groot als Nederland en heeft inwoners. De hoofdstad is
6. Reken eens uit, hoeveel % van de bevolking uit blanken bestaat.
7. Achtereenvolgens behoorde de Goudkust aan de, de en de
8. Noteer de vreemde woorden met hun betekenis.

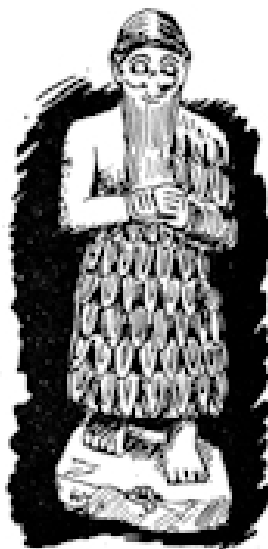
graafwerk. Wat zal deze Tell opleveren? Het Tweestromenland heeft al zoveel van z'n oude kultuur blootgegeven.

De eerste vondst aan de rand van de Tell is direkt al zeer verrassend. Uit het puin wordt een sierlijk beeld opgegraven. De handen zijn over elkaar gelegd. Een glimlach ligt op het gezicht. De ene schouder is overhangen met een prachtig gebeeldhouwd overkleed. De andere schouder is bloot. Maar..... daar staan lettertekens op gebeiteld. Prof. Parrot bekijkt het spijkerschrift aandachtig. In grote spanning kijken de anderen toe. Dan leest hij, met tussenpozen, onder ademloze stilte: „Lamgi-Mari ... ben ik

bouw met 240 zalen en binnenhoven en een bibliotheek, waaruit maar eventjes 23600 kleitabletten te voorschijn komen. Tot nu toe was de grootste bibliotheek,



DE TELL MARI



Lamgi-Mari

die van de Assyrische koning Assurbani-pal, met ongeveer 22000 teksten.

Van 1933—1939 hebben de graafwerkzaamheden plaats gevonden en men rustte niet voor de stad tot op z'n fundamente was blootgelegd.

Mari lag eens aan een knooppunt van twee drukke handelswegen. Zwaar beladen kameelruggen voerden goederen uit Egypte en Klein Azië. Uit oostelijker gelegen landen kwamen de bontgeklede kooplui met hun waren ook naar Mari en een levendige ruilhandel bracht veel vertier.

De „nieuwsdienst Mari” werkte uitmuntend. Door middel van vuurtekens werden belangrijke berichten in enkele uren, over een afstand van 4 á 500 km. in het rijk van Mari overgeseind.

En dan het paleisleven. Overweldigend.

Eén poort gaf toegang tot het paleis. Door enkele voorhoven en gangen kwam men op een grote, lichte binnenhof. In een grote audiëntiezaal ontving de koning gezanten, koeriers en ambtenaren. Héél de hofhouding en de „departementen” leefden met de koning onder één dak. Er zijn zalen blootgelegd met prachtige muurschilderingen, waarvan de kleuren even echt zijn, als toen ze er zo'n 4000 jaar geleden op werden aangebracht.

De laatste koning, die in het rijke Mari

... koning van ... Mari ... de grote ... Issakku ... die zijn beeld ... van ... Ishtar ... vereert.” Het beeld van een heerser uit het rijk van Mari.

Zou onder deze Tell de koningsstad Mari verborgen liggen? De stad, die volgens een oud handschrift de tiende stad zou zijn, gesticht ná de zondvloed. Al zo lang was bij de archeologen de naam Mari bekend. Lag nu hier, vóór hun ogen, Mari verscholen?

Inderdaad.

Een ongekende rijkdom van gegevens komt na moeizame arbeid aan het licht. In de eerste graafperiode een prachtige tempel van de godin der vruchtbaarheid Ishtar. Daarna een paleis, dat alle verwachtingen overtreft. Een geweldig ge-

BAARLE HERTOG en BAARLE NASSAU

Hé, wat vreemd! Als een eilandje ligt daar een stukje belgisch land in ons Noord-Brabant.

Het is de gemeente Baarle, ten zuidwesten van de stad Tilburg.

In de zestiende eeuw is door deze gemeente een grenslijn getrokken. Het ene deel kwam aan de Nassau's, de baronnen van Breda. Het andere deel bleef aan de Hertog.

Zo ontstonden Baarle-Hertog en Baarle-Nassau. Het eerste bleef aan België behoren en het tweede werd door de geschiedenis van de Nassau's nederlands gebied.

Baarle-Hertog is dus geheel omsloten door nederlandse grond. We noemen zo'n stuk land een **enclave**.

Wie door Baarle wandelt, bevindt zich het ene ogenblik in Nederland en even later in België. De grenslijn is wel bijzonder grillig getrokken. Dit tot grote vreugde van de smokkelaars!

De enclave biedt hen de schoonste kansen. Je stapt op nederlands grondgebied de voordeur van een huis binnen en je loopt de achterdeur uit op belgisch gebied. Voor de douane is het onbegonnen werk.

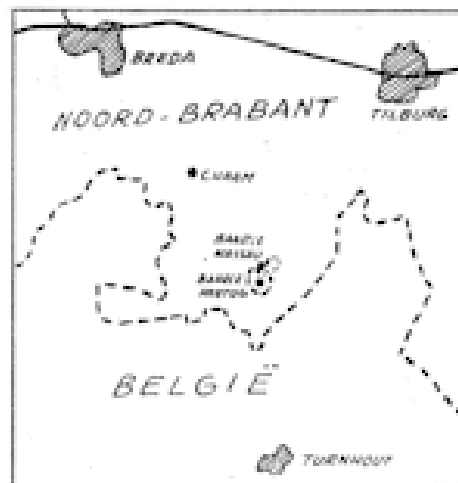
De smokkelaars behoeven maar even met hun waar een straat over te steken en ze zijn al weer veilig. Hulp, in de vorm van een „uitkijk“, is gemakkelijk

gengeeg te krijgen. Hier maakt de gelegenheid wel dikwijls de smokkelaar.

Over deze enclave hebben Nederland en België nooit drukte gehad. Zelfs in 1839, toen de scheiding tussen de beide landen tot stand kwam, bleef Nederland de rechten van België op de enclave erkennen. Een „grensgeschil“ is er niet geweest tot..... 1953.

Aan een stukje straatweg in Baarle-Nassau waren negen huizen gebouwd. De bewoners en de eigenaar, de N.S., wisten niet beter dan dat ze op nederlands gebied leefden.....

Een belgisch koopman kreeg er lucht van dat het stukje straatweg toch tot België moest worden gerekend. De slim-



maar ook met.....

Onze regering wilde geen a.....
De belangrijkste inhammen, die recht getrokken zijn, liggen bij..... en

Over de is ook nog wel wat te zeggen. De grens is hier een z..... vastgesteld. De duitse haven aan de Eems is en de nederlandse is..... De Europese rivier die het meeste slib aanvoert is

2. De vetgedrukte woorden met de betekenis opschrijven in je schrift.

118

3. Vul aan:

- Iemand schade
- Ik kan het niet buiten hem
- Geschillen moeten worden
- Hij ging heftig
- Daar valt nog over
- Je moet niet zo'n groot woord hebben = (spreekwoord)
- Wie zelf schuldig is, moet maar niet veel er van zeggen = (spreekwoord).
- Iets op eigen doen.
- De toestand is
- Struikelblokken

me kaas wilde hier munt uit slaan. Hij wist de huizen voor een schappelijke prijs te kopen. De huizen en de huishuizen zijn in België veel duurder dan in ons land.

Toen kwam de aap uit de mouw! De koopman deelde de huurders mee, dat ze voortaan niet 216, maar 800 francs per maand mochten betalen.

Ze woonden niet in Nederland, doch in..... België, en mochten nu, belgische prijzen betalen.

Allen weigerden prompt deze **drastische** verhoging.

De zaak kwam voor de rechter. Beide partijen kwamen met **documenten** aan dragen om hun gelijk te bewijzen. De papieren waren niet eensluidend en de rechter zat met de handen in het haar.

De belgische koopman wilde zijn hoge



huur wel eens beuren. Het wachten begon hem te vervelen en balsturig zagde hij enkele van zijn bomen om, zodat geen auto de straatweg kon passeren. Op zijn eentje ging hij oorlog voeren tegen ons land! De grenswachten van beide landen mochten samen de boel weer opruimen.

Nu zijn minister Luns en de belgische ambassadeur overeengekomen dit „grensgeschil“ voor te leggen aan de aanzienlijkste rechtbank van de wereld, n.l. het **Internationale Gerechtshof** in Den Haag.

Wel meent de gemeente-secretaris van Baarle-Hertog pas een nieuw document

te hebben ontdekt, dat het bewijs zou leveren voor de belgische rechten. Van nederlandse zijde worden de nieuwe bewijzen niet overtuigend geacht.

In het Vredespaleis in Den Haag zullen over enige tijd dus de pleidooien worden gehouden over de straatweg van Baarle-Hertog of Baarle-Nassau.

OPGAVE:

1. Kleur op het kaartje de enclave + het gedeelte van België gelijk. Het nederlandse gebied mag ook een kleurtje.
2. Schrijf de vreemde woorden in je schrift.
3. In de les vind ik de volgende spreekwoorden of uitdrukkingen:
4. Probeer in te vullen:

In de eeuw ontstonden B...
..... en B.....

De Nassau's waren ook in het bezit van de stad (en omgeving).....

Noord- en Zuid Nederland waren in 1568 één in de strijd tegen

In 1579 sloten de Zuidelijke Nederlanden de en de Noord-Nederlanden de In 1815 werden ze één onder koning Ze scheiden weer in

Nu vormen ze met L..... de B..... en zijn goede bureu.

Geschillen tussen landen kunnen worden beslecht in het door het in de stad

RECTIFICATIE.

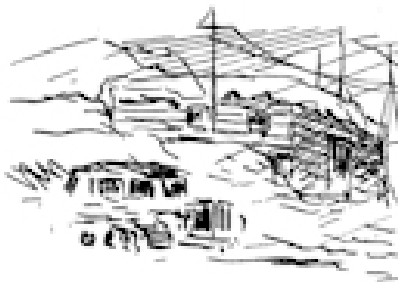
Naar aanleiding van het artikeltje: Delfzijl — Sodastad, schreef de heer H. Flendrie, hoofd van de „Groen van Prinsterer“ school te Geleen:

„De plaats, waar de grootste van de limburgse mijnen, met z'n vele nevenbedrijven, „Maurits“, is te vinden, is niet Lutterade, maar GELEEN.

Lutterade is slechts een „wijk“ van Geleen. Het is een hardnekkige fout, die in veel atlanten en leerboeken wordt gevonden.”

Laat van O.E.K. nu ditmaal dan eens de victorie beginnen door het aanduiden van deze fout!

Hartelijk dank.



Admiraal Richard Byrd

De vorige maand is in de Amerikaanse staat Boston een beroemd man overleden. 't Was admiraal Richard Evelyn Byrd, hij is het meest bekend als poolreiziger.

Al in zijn jongensjaren bleek het, dat hij durt en ondernemingsgeest bezat. Zouden jullie, jongens van 12 jaar, het net als Byrd aandurven om heel alleen in een zeilbootje een tocht om de wereld te maken? Byrd ondernam zo'n reis toen hij nog maar twaalf jaar was!

De jonge Richard wilde zeeofficier worden. En wat hij wilde, zette hij door.



BYRD

Door ijverige studie en hard werken bereikte hij zijn doel. Maar..... 't gaat moedige mannen ook niet altijd voor de wind! Ook Byrd niet. Vroeger had hij bij het voetballen zijn enkel gebroken. En een poos later was hij in de gymnastiekzaal bezig aan de ringen. Een moeilijke zwaai mislukte, — en..... hij brak dezelfde enkel opnieuw.

Een paar jaar later had hij nog steeds hinder van die enkel. Soms kon hij van pijn niet op die voet staan en moest hij hinken. Maar nog was alle leed niet geleden. Een stampend en slingerend schip heeft met pijnlijke enkels nu eenmaal geen medelijden. 't Was dan ook helemaal geen wonder, dat Byrd op zekere dag van de loopplank viel en.....

120

voor de derde maal brak hij zijn enkel. Hij werd geopereerd om dat lichaamsdeel te versterken, maar 't hielp niet voldoende.

In 1916 werd hij afgekeurd als zee-officier wegens lichamelijke ongeschiktheid.

Wat nu? De meeste mensen zouden er in berust hebben en ander werk zijn gaan zoeken. Maar Byrd niet. Moeilijkheden zijn er om te overwinnen, dacht hij. Toen Amerika in 1917 aan de eerste wereldoorlog ging meedoen, greep Byrd zijn kans. Er waren veel officieren nodig en al was hij kreupel, men wilde Byrd graag terug. Maar zijn werk als hoofd van een mobilisatiebureau zinde hem niet. Hij wilde graag bij de marineluchtvaart. De vliegerij was in opkomst en nog vrij gevaarlijk, maar Byrd zocht het avontuur.

Weer kreeg hij zijn zin, al kostte het hem heel wat moeite. Al gauw haalde hij zijn **brevet**.

Na de oorlog beseften nog maar weinig mensen de bijna onbepaalde mogelijkheden van de luchtvaart. Byrd en andere oorlogsvliegers begrepen dat echter wel. En al werden ze uitgemaakt voor waaghalsen en avonturiers, ze zetten door.

Daarna begonnen voor Byrd de **pool-expedities**, waarbij gebruik werd gemaakt van vliegtuigen.

Het eerste werk van Byrd was het vanuit een vliegtuig in kaart brengen van het gebied ten noordwesten van Groenland.

Vroegere poolreizigers deden dit werk met hondensleden en leden vreselijke ontberingen. Na maandenlang zwoegen hadden ze dan nog maar een betrekkelijk klein gebied in kaart gebracht. Byrd en zijn mannen deden hetzelfde werk in een behoorlijk warm vliegtuig binnen enkele uren!

omstuwde door de Golden.

De zending pufte en blies. Met zijn hand wuifde hij zich koelte toe. Naast hem liep kapitein Johnson, zwijgend. De matrozen volgden en Billy-Bill liep achteraan. In het dorp zelf keek hij zijn ogen uit. De jurten waren, zoals de zending ze had beschreven, gemaakt van planken en leem. In het midden van de kleine nederzetting was een paal opgericht, waaraan een klein kastje, een „burchane“, was opgehangen.

„Dat is de offerplaats“, wees de zending.

Toen werd Billy-Bills aandacht getrokken door een man, die midden op de kleine, open plek tussen de jurten stond. Hij droeg een lang, geel en groen gekleurd kledingstuk, dat tot op de grond hing. Op zijn hoofd had hij een vreemd gevormde hoed, gevlochten van een soort riet en versierd met vogelveren. In stomme verbazing staarde Billy-Bill naar de vreemde figuur, die dansend om de paal ging, telkens zijn handen omhoog hief, om ze daarna met een snelle beweging naar voren te brengen.



Vragend keek de kajuitsjongen naar de zending.

„Het is een sjamaan“, fluisterde die. Je mag hem beslist niet storen, want dan worden de Golden boos.“

„Een sjamaan? Wat is dat?“

130

Dat is hun priester. Hij brengt de offers aan Lun-wan en Mao-wan en aan de zon. Nu vraagt hij, of het goed is, dat de vreemdelingen in het dorp komen.“

Rondom de dansende sjamaan stonden de Golden zwijgend toe te zien. Ze durfden zich nauwelijks te verroeren uit angst, de priester te storen bij zijn heilig werk.

Eerst toen de man ophield met dansen en zich naar hen toekeerde, drongen ze naar voren. Even gleed de blik van de sjamaan over het groepje blanken, toen zei hij iets tot de Golden.

Mr. Duck spande zich in, hem te verstaan, maar de man sprak zo red, dat de woorden onbegrepen aan hem voorbijgingen. Gelukkig ontdekte hij Kotsjen vlakbij en hem vroeg hij, wat de sjamaan had gezegd.

„We mogen blijven“, zei hij even later verheugd tot de matrozen. „Mao-wan schijnt het goed te vinden.“

In een leegstaande jurte vonden ze een onderdak voor de nacht. Ze hadden liever in hun eigen tent geslapen, maar durfden het vriendelijk aanbod van de dorpsoudste niet af te slaan.

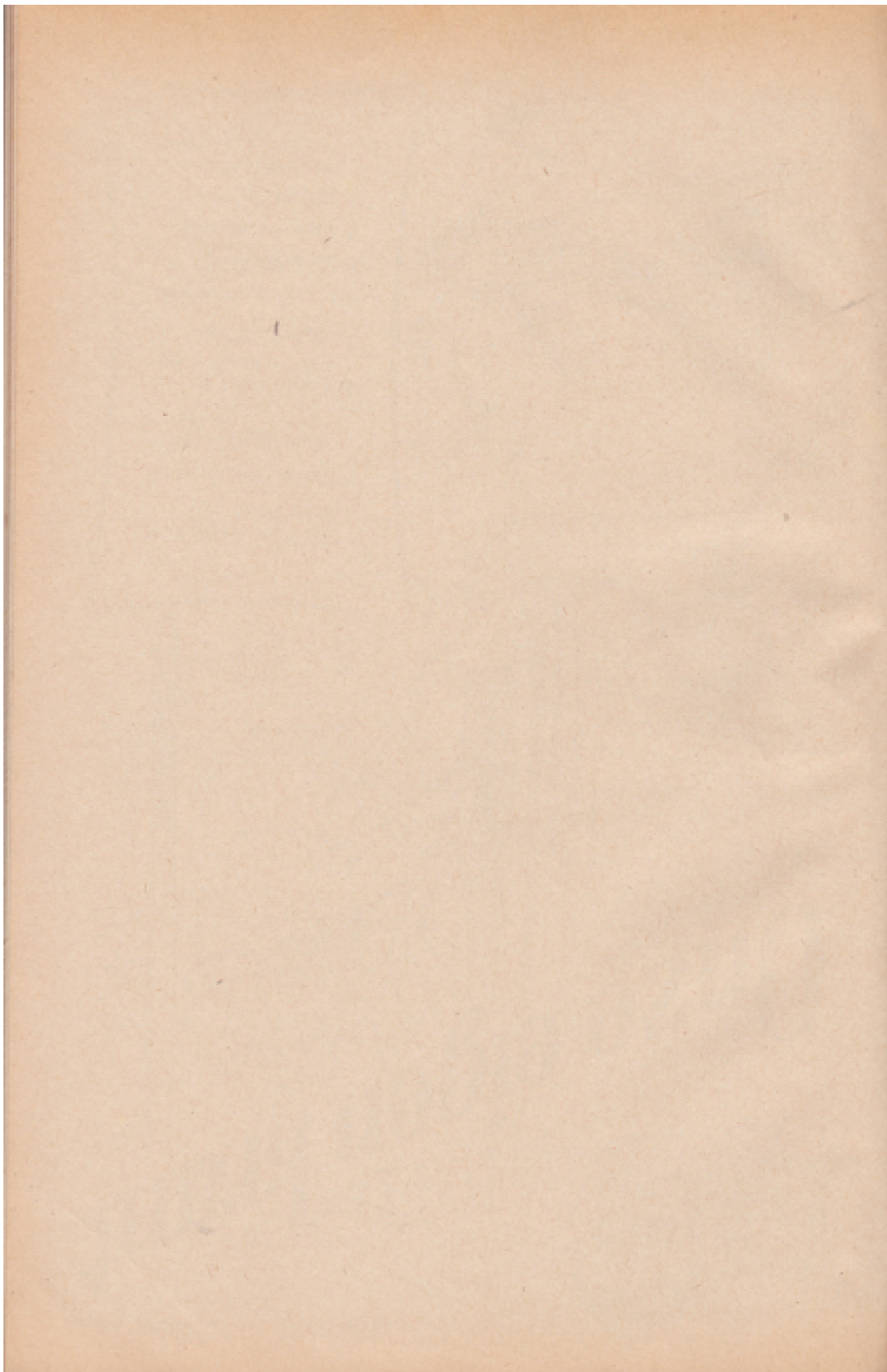
Midden in de nacht werd Billy-Bill wakker door een vreemd geritsel. Hij dacht terug aan de keer, toen de apen op bezoek waren geweest en hij was al van plan, de anderen wakker te maken, toen hij een beest over zijn blote been voelde lopen. Hij greep er naar, maar het ontsnapte en kroop piepend weg in een hoek van de jurte. Ratten, wist Billy-Bill.

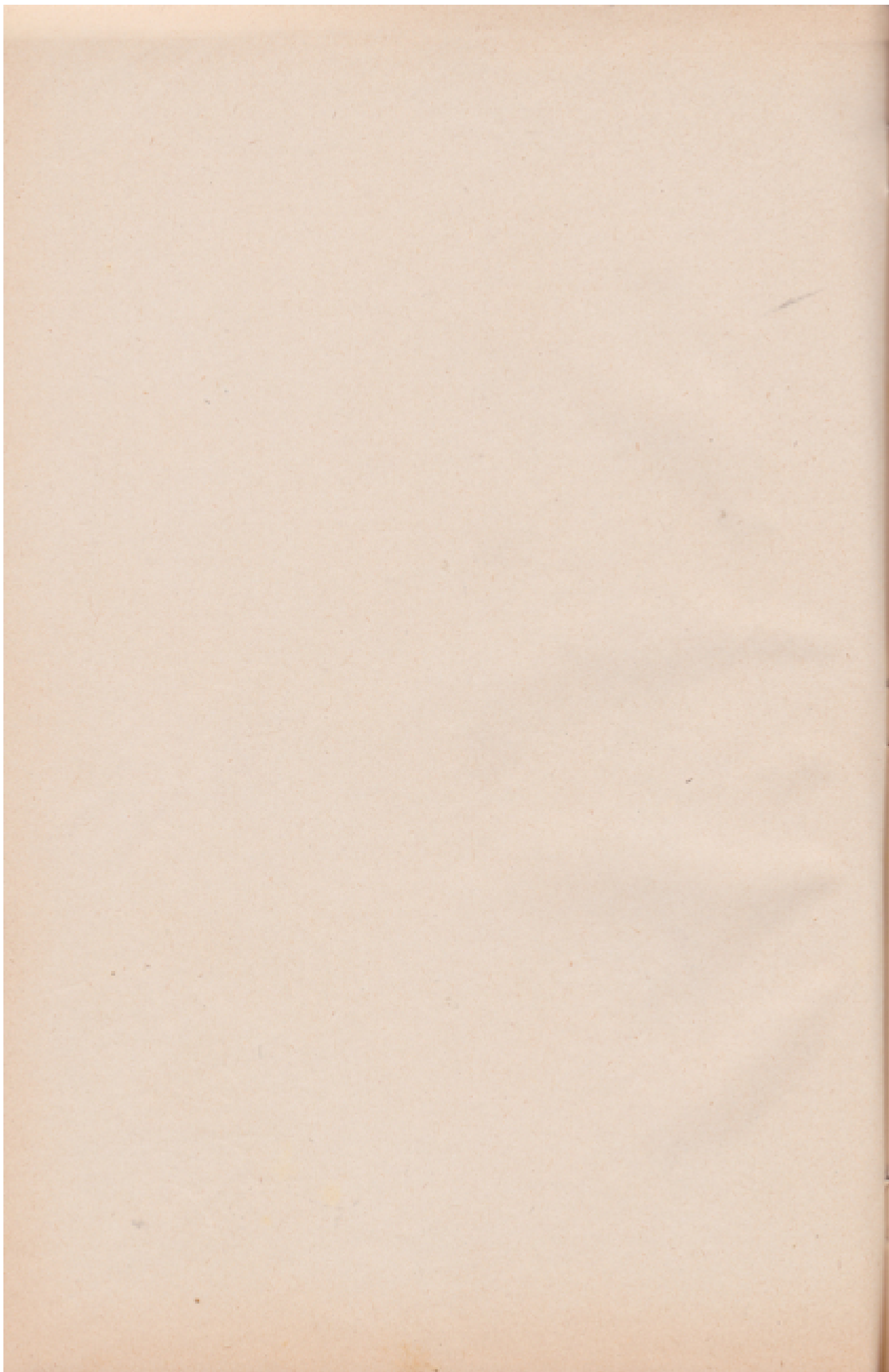
„Ik weet het niet“, zei James de volgende dag, „maar ik heb een gevoel of er een heel leger kleine springertjes over mijn rug marcheert.“ Hij krabde zich aan alle kanten. In eens voelden ze allemaal wat en gingen ze op jacht, om de vijanden te verdrijven. Maar daar was geen beginnen aan en tenslotte besloten ze zuchtend, de strijd maar op te geven.

„Als je er niet aan denkt“, zei Billy-Bill met een wijsgerig gezicht, „dan voel je ze niet.“

„Nou, maar ik voel ze wel“, antwoordde de zending. „En een schik dat ze hebben! Ik denk, dat ze feest vieren, ter ere van onze komst.“

[Wordt vervolgd].







In de strenge winter van '39 op '40, stond een zigeunerjongen op kapotte schoenen, in dunne kleren voor de deur.

Hij bedelde, werd door mijn vrouw binnengeropen en kreeg in ieder geval een paar goeie schoenen. Na herhaalde bezoeken ontstond er enige vriendschap en als de sneeuwstormen rond de ramen gierden, zat ie voor de warme haard.

Hij wou graag iets. Dat wij hem het lezen leerden. Natuurlijk hebben we dit bij deze **analfabeet** geprobeerd en met veel moeite spelde hij tenslotte enkele woorden. Lang duurde het onderwijs echter niet, want hij verklaarde eens in volle ernst: „Als ik er mee doorga, slaat m'n broer me dood". 't Had kunnen gebeuren óók. De overige huis(wagen)genoten konden lezen noch schrijven, moest dat piepjong het dan wèl leren?

Wat toch een vreemd volk, dat Zigeunervolk.

En wat is van dit nomadenvolk maar weinig bekénd. Een buitenstaander, dus een niet-Zigeuner zal het bijna niet gelukken in het Zigeunerleven binnen te dringen. Slechts enkele personen zijn daar wèl in geslaagd en wat wij van het Zigeunervolk weten, hebben wij grotendeels aan hèn te danken.

Een zakere Wlislócki, van poolse oorsprong, trouwde met een Zigeunerin, werd daardoor „één hunner" en heeft heel veel over het echte Zigeunerleven geschreven.

Een griekse dokter maakte een Zigeuner beter, kreeg hierdoor het vertrouwen en leerde de Zigeuners van nabij kennen. Maar het meeste wat hij van hen op schrift stelde ging helaas verloren. Dit gebeurde ook met de aantekeningen van een russische dokter, die vijf en dertig jaren lang met de Zigeuners rond trok door Europa, Azië en Noord-Afrika.

Op een heel aardige manier werkte

een zakere Martin Block, die de Zigeunertaal kende. Maar als hij een Zigeunerkamp bezocht liet hij dit niet merken. Ofschoon hij vriendelijk werd behandeld, werden zo onder het gesprek door allerlei waarschuwingen uitgesproken. Block liet ze rustig hun gang gaan, tot hij opeens een paar Zigeunerwoorden liet horen. Verbazing... „Wie ben je?" „Waar kom je vandaan?" „Kunnen wij je helpen?"



Vooral voor een eenzame soortgenoot zijn ze bijzonder hartelijk.

Zèlf weet een Zigeuner niet, waar hij vandaan komt. Het interesseert hem ook niet. Geschiedenis is er niet geschreven en 't zal ook niet gebeuren.

In 1415 komen de Zigeuners uit oostelijke richting Hongarije binnen.

In 1422 worden ze voor het eerst in Italië opgemerkt en weldra komen de namen Gypten, Gyptenaars of Pharaonen in gebruik. Kwamen ze nu werkelijk uit Egypte? Och, de wonderlijkste verhalen over hun herkomst deden de ronde. Ze zouden pelgrims zijn, die zeven jaren

meesten rondzolen door vreemde landen. De eerste jaren werden deze verhalen geloofd, vooral wanneer de een of andere uitgeslapen Zigeuner een vergeeld stuk papier liet zien met een „klinkende” naam erop.

Doch al heel spoedig had men dóór, dat het zwervers waren, die stalen als raven en voordat er vijftig jaren verlopen waren, werden de Zigeuners geschuwd, verbannen of vogelvrij verklaard.

Op een rijksdag in Zuid-Duitsland werden ze officieel betiteld als „verraders van alle christelijke landen” en Frederik Willem I van Pruisen beval de onmiddellijke ophanging van alle Zigeuners boven de achttien jaar. Als alle dreigende bepalingen tegen dit volk zouden zijn uitgevoerd, zou er geen Zigeuner in het leven gebleven zijn.

Maria Theresia van Oostenrijk stelde iets heel anders voor. De naam Zigeuner zou afgeschaft en vervangen worden door Nieuw-Hongaren of Nieuw-Boeren. Ze mochten niet meer in tenten wonen, zouden in het gewone leven een plaats en een taak krijgen en moesten ook in militaire dienst. Zelfs werd een groot landgoed hen aangeboden, waar ze inderdaad jaren rustig verbleven. Maar tenslotte sprak de stem van het zwerversbloed zó sterk, dat ze de wijde wereld weer introkken.

Toen voor een twintig jaar Hitler de oppermachtige in Duitsland was, kregen de Zigeuners het hard te verduren, omdat hij ze, evenals de Joden, fel haatte. Duitzenden Zigeuners zijn omgebracht.....

En hoeveel er nu nog zijn in Europa en andere werelddelen, is moeilijk te zeggen. Sommigen spreken van 2 miljoen, anderen van 3 miljoen. In ieder geval komen ze in landen als Hongarije en Roemenië méér voor dan in Nederland.

En toch zijn het geen Hongaren of Mongolen. Oorspronkelijk komen de Zigeuners uit India. Door allerlei volksverschuivingen moet reeds vóór 1400 de goede stand in Voor-Indië naar het zuiden zijn gegaan, terwijl het mindere volk, de *paria's*, in Oostelijke richting is uitgeweken, door Perzië en Klein-Azië is gegaan en over het Balkanschiereiland Europa is binnengetrokken.

Allerlei woorden uit de landen, waar door de Zigeuners trokken, werden in hun taal opgenomen, zodat het een mengelmoes werd. Maar het aantal indische woorden is overwegend groot.

Overvloed kent een Zigeuner zelden, gebrek heel vaak. Hebben ze veel eten, dan sparen ze niet voor slechtere tijden. Van zórgen voor de dag van morgen hebben ze géén verstand.

Vlees is een lekkernij, vooral als er al een luchtje aan zit... Het allerlekkerste is een geroosterde egel, toe bereid met uien en knoflook.

En waar bestaan de Zigeuners nu eigenlijk van? Eerlijk gezegd, van bedelen. Kunnen ze dan niets? Dat is te veel gezegd. Het zijn gewiekste paardenhandelaars, hebben het in het bewerken van koper heel ver gebracht en zijn over het



algemeen erg muzikaal. Vooral in het vioolspel zijn ze meesters.

Luister maar eens naar de radio, als er een plaat draait met Zigeunermuziek. Meeslepend, zwaarmoedig, opzwiepend, luchtig-licht, nu eens in een heel rustig tempo, dan weer jagend snel. Niet van papier, zo uit het hoofd.

Wat toch een vreemd volk, dat Zigeunervolk.

Ze leven aan de weg, worden er geboren... sterven er ook..

En tussen dit begin en einde ligt een hard bestaan, vól tragedie, vooral wanneer het niet in aanraking kwam met de enige naam, die onder de hemel gegeven werd, om een mens oprécht gelukkig te maken.



Beste meisjes en jongens,

Door de paasvakantie was de tijd voor inzending van de prijsvraag maar kort. Toch zijn uit heel het land stapels oplossingen bij mij bezorgd. Op een heel enkele na waren ze allen goed. En dan wordt het moeilijk om de prijsjes toe te kennen. Jullie begrijpen wel, dat dan het lot moet beslissen.

De oplossing was:

De beste krant
in 't hele land
is O.E.K.
De inhoud fijn
de prijs maar klein
Toe, lees toch O.E.K.

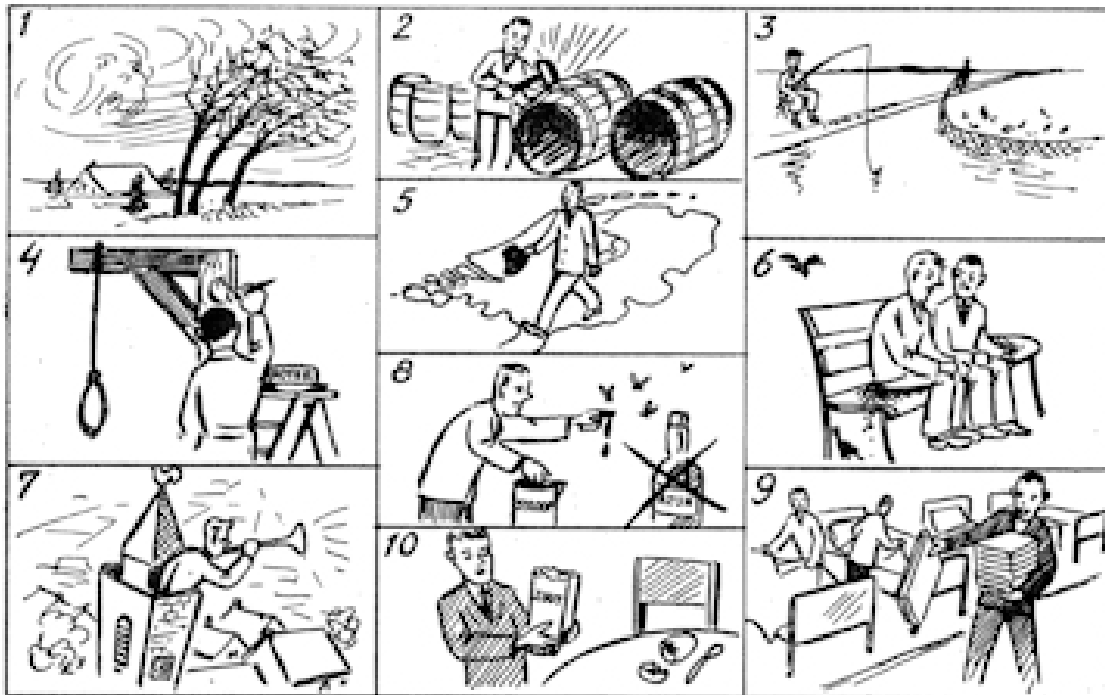
De prijzen zijn toegekend aan:

Anneke Vermeulen,	AALTEN
J. van Klinken	STADSKANAAL
Nanneke v. Antwerpen	POELDIJK
Klaziena Oostra	GERKESKLOOSTER

Pieterella Troost
Gaele v. d. West
Frouwkie Klewiet
Corrie Broekman
Jopie Beute
C. Smit
Harmke Bonendaal
Gerda Siebelink
Piet Visser
Froukje v. d. Werf
Marinus Geschiere
Teun de Koning
Jantje Boltendal
Joepie Wildenbeest
Diedy Spanninga
Jaap Westeneng
Joke Dijkema
Koen de Waal
Lijntje Adriana
Mient Diersersen
Neeltje Zijlstra

ELLECOM
TWIJZELERHEIDE
ZUIDLAREN
MAASDIJK
DOEZUM
HOOGVEEN
NES (W.D.)
BREDENBROEK
KAMPERLAND (ZM.)
WOUDSEND
KOUDEKERKE
PAPENDRECHT
VRIESCHELOO
AALTEN
ZUIDHORN
BARNEVELD
WITTEWIERUM
WESTBROEK
WAARDER (ZH.)
HOUGHTIGHAGE
BAARD

Nu probeer je maar eens weer spreekwoorden te lezen. Je hoeft niets in te zenden.





Van harte hoop ik, dat jullie allemaal van planten en dieren houden. Natuurlijk kun je de namen van alle planten en dieren niet onthouden. Want het is een ontzaglijk groot aantal namen, dat je dan in je hoofd zou moeten hebben. Er zijn n.l. wel 250000 planten (en ruim 1.000.000 dieren). Daar is geen mens, die dát zou kunnen. Als je het maar móóí vindt om 'es een plant te bekijken en uit elkaar te halen en 'es verwónderd te staan, hoe prachtig God alles gemaakt heeft. En hoe wijs! Daar kun je stil bij worden... En leg dan 'es een loupe op een meeldraad of stamper. Of nog mooier, bekijk die bloemdelen 'es door een **microscop**. Dan zeg je alleen maar: „Here, hoe groot zijn de werken Uwer handen”.

En één ding is zeker, wat meer je er van weet, des te mooier je het gaat vinden.

Maar, jongens en meisjes, het is ons heel gemakkelijk gemaakt. Als ik de naam van een plant niet ken, dan pak ik maar een flora en na een minuut of vijf, tien, heb ik al zoekende en vergelijkende de naam te pakken.

Zo'n flora is een wonderboek. Daar staan alle plantennamen zo maar niet willekeurig op een rijtje ingeschreven. Je zou duizenden namen moeten afzoeken om de goede plant, die je hebben wilt, te vinden.

Nee, er zit een prachtig **stelsel** in de flora. Eerst vind je de geslachtsnamen, daarna de familienamen en tenslotte de namen van alle aparte familieleden. Keurig gegroepeerd.

De man, die dit grootse werk heeft opgezet, is de Zweed Linnæus. De 23ste mei 1707 werd hij in de pastorie van een zweeds stadje geboren. Dat is dus 250

maatregelen zijn genomen. Wie dit alles ziet, denkt toch wel even aan de man Lindbergh, die alleen de sprong over de oceaan waagde.

In 1903 twaalf seconden in de lucht. In 1927 in ruim drie en dertig uren over de oceaan. In 1957 een dagelijks verkeer op Amerika en Canada in 16 á 17 uren. En nog is het eind er niet.

De mens mag in de **techniek** steeds weer nieuwe vorderingen maken en krachten ontdekken, die God in Zijn schepping heeft gelegd.

Het devies van de K.L.M. blijft, Safety first" — Veiligheid voor alles.

SCHRIFTELIJK WERK:

1. Moeilijke woorden zijn:

2. In de les vind ik de volgende uitdrukkingen en spreekwoorden:

3. Hoofdzaken van de les:
Vóór 1903 bestond de „Luchtvaart” in het opstijgen met
De vaders van de luchtvaart zijn: ...
Ze kwamen tot de conclusie dat
Hun eerste vlucht was in het jaar...
Afstand Duur
Eerst werden ze genoemd:
(hoeveel) jaren later werden ze in de U.S.A. gehuldigd. over
De man, die het eerst over de Atlantische oceaan vloog was:
Dit gebeurde in het jaar
Zijn vliegtuigje heette

Hij deed de tocht in uren.
Hij landde op de vlieghaven:
De K.L.M. werd opgericht in het jaar
De eerste administrateur was:
Het devies van de K.L.M. is:

jaar geleden. Je kunt begrijpen, dat er in Zweden verschillende bijeenkomsten zijn gehouden, waarop dit feit feestelijk is



Linnaeus

hardacht. Zelfs onze Verstin en de Prins zijn naar Zweden geweest om bij de officiële herdenkingsplechtigheid aanwezig te zijn.

Carl was op de lagere school en op het gymnasium helemaal geen uitblinker. De leraars waren zelfs van oordeel, dat hij niet geschikt was voor verdere studie. Carl moest maar schoenmaker worden. Gelukkig gebeurde dit niet. Door het toedoen van een dokter, wordt besloten hem in de medicijnen te Upsala te laten studeren. Onderwijl besteedt hij veel meer tijd aan de botanie, dan aan z'n eigenlijke studie. Om de doctorstitel te behalen, besluit hij naar Nederland te gaan, daar promoveren in Zweden toch onmogelijk was.

De Universiteit in Harderwijk had toentertijd een beste naam, vooral omdat je daar héél vlug kon promoveren. Zo komt hij op 28-jarige leeftijd per beurtschip in het Zuiderzeestadje aan. Dat was 16 juni. En de 24ste juni, dus 8 dagen daarna promoveerde hij al in de geneeskunde. (ra, ra.)

Toen leidde zijn weg naar Leiden en kwam hij in aanraking met grote geleerden, o.a. de wereldberoemde geneesheer Boerhave.

Maar Linnaeus kon niet met nietsdoen zijn kost verdienen. Hij moest werk heb-

ben. Nu, dat kwam na enkele maanden.

Eén van Boerhave's patienten was een zakere George Clifford, burgemeester van Amsterdam en bewindhebber der V.O.C., een schatrijk man, die dicht bij Haarlem een schitterend buitengoed bezat. Deze burgemeester moest vanwege zijn gezondheid, regelmatig onder toezicht staan van een dokter. En daarom was het goed dat hij een lijfarts kreeg. Na een kort gesprek tussen Boerhave en de millionaire werd Linnaeus tot lijfarts benoemd. Mooier betrekking had hij nimmer kunnen begeren. Want bij dit buitenverblijf de „Hartecamp" was een tuin, beter gezegd een lusthof, zó groot en weelderig ingericht, dat Linnaeus zich hier geheel kon uitleven. Honderden planten, waaronder zeer zeldzame, groeiden hier. Er waren zelfs kassen met tropische planten. In één kas werd voor het eerst in Europa, een bana-



BANANENBOOM

nenplant in bloei gebracht.

Enkele jaren heeft Linnaeus hier hard gewerkt... en veel geschreven. Maar het allergrootste werk, uit zijn verblijf in Leiden nog, is geweest, de Systema Naturae, waarin hij een volledig systeem van de planten- en dierenwereld gaf. Om een plant aan te duiden had men tot nu toe een hele beschrijving nodig. Linnaeus doet het met 2 namen, de eerste naam duidt aan het genus [geslacht, groep], de tweede naam de soort.

Dit systeem wordt nog heden ten dage gebruikt.

Men heeft wel eens gezegd: Deus creavit, Linnaeus disposuit. D.i. God schiep, Linnaeus ordende.

In 1738 vertrok hij weer naar Zweden, waar hij werd benoemd tot professor in de botanie aan de Universiteit te Upsala.

Uit erkentelijkheid voor zijn baanbrekend werk werd hij in de adelstand verheven en heette hij voortaan Ritter Carl von Linné.

J.l. 5 april werd door de zweedse ambassadeur in ons land, dicht bij Haarlem, de Linnaeushof officieel geopend.

In de rij van geleerden met wereldvermaardheid nemen de Zweden Celsius, Linnaeus en Nobel een ereplaats in.

VOOR JE AANTEKENSCHRIFT

Een botanicus is een
 Er zijn wel planten op heel de wereld en ongeveer dieren.
 Het vaststellen van de naam van een plant noemt men determineren.
 Dit kun je doen met behulp van een Hierin staan de planten naar hun vorm, hun groeiplaats, hun bloeiwijze enz. heel overzichtelijk gegroepeerd.
 De man, die dit prachtige systeem heeft opgebouwd is

Hij werd in Zweden geboren. Dat is nu dus jaar geleden.

Daarvoor zijn niet alleen in Zweden, maar ook in herdenkings-samenkomsten gehouden. Onze en hebben voor deze gelegenheid een bezoek aan Zweden gebracht.

In Nederland werd, voor enkele weken, dicht bij Haarlem de geopend. Linnaeus heeft nl. een jaar of drie in Nederland vertoefd.

Hij is in H. gepromoveerd tot doctor in de

Daarna kwam hij in contact met de wereldberoemde geneesheer die hem de betrekking van bezorgde bij de schatrijke heer burgemeester van en bewindhebber van de

Deze millionaire had dicht bij Haarlem een prachtig buitenverblijf:

Hier kon Linnaeus z'n hart ophalen aan de talrijke, zeldzame planten uit Europa en uit de tropen.

Linnaeus legde in het boek een volledig systeem van de planten- en dierenwereld vast.

Men heeft wel eens gezegd: „Deus creavit, Linnaeus disposuit”, d.w.z.

In Zweden werd hij professor in de botanie te Upsala, en verheven in de adelstand.

Uit Zweden zijn ook afkomstig de geleerden en



- De antwoorden op de voorgaande vragen zijn:
- 161. Zerubabel en Jozua; 40000.
 - 162. jongste bediende en kleine dwarsfluit.
 - 163. een schaaldier.
 - 164. met de strekel.
 - 165. Met de rug gaan staan naar de oorsprong.
 - 166. Carrara.
 - 167. 50 dagen.
 - 168. 60 seconden.
 - 169. Steenkool.
 - 170. ± ¼ deel land; ± ¾ deel water.
 - De nieuwe vragen zijn nu:
 - 171. Waar begon Jezus met Zijn wonderen?

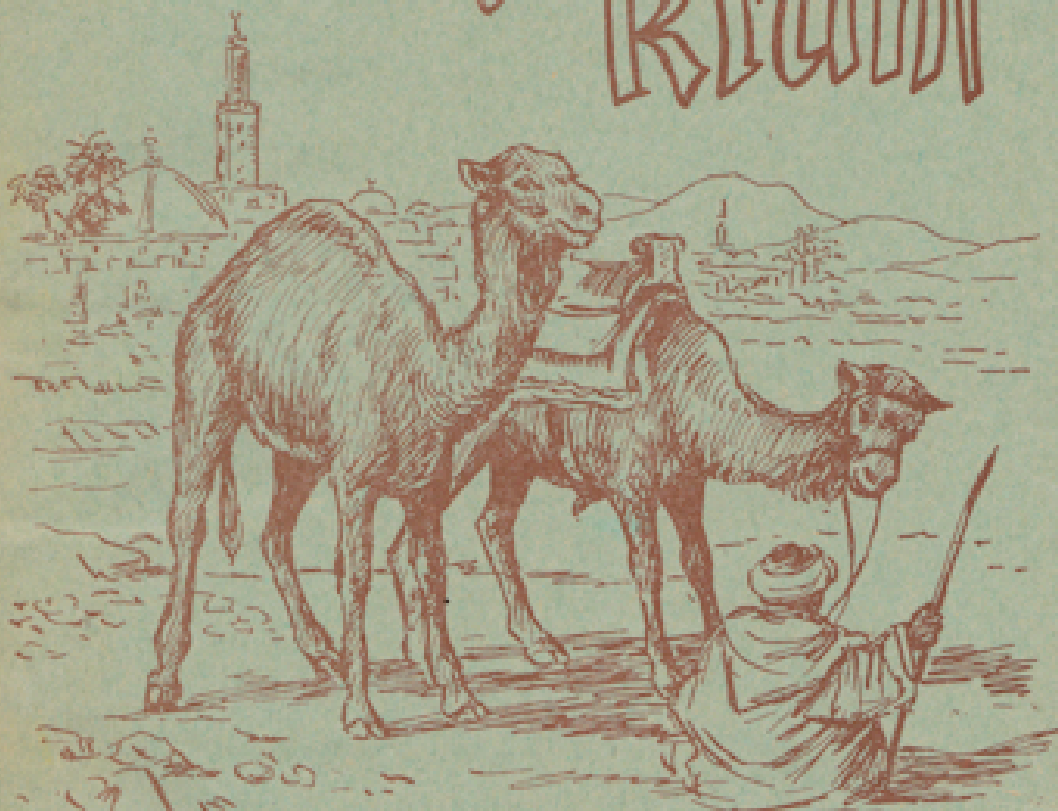
- 172. Welke kleur haar hadden de oude Germanen?
- 173. Wat weegt zwaarder: de inhoud van een flesje room of de inhoud van een even groot flesje melk?
- 174. Noem 'es steltlopers.
- 175. Wie was de eerste president der V.S.?
- 176. Hoeveel maal is Jezus na Zijn opstanding verschenen?
- 177. Hoe heet het vroegere Constantijnopel nu?
- 178. Welke ziekte komt in geen enkel land voor?
- 179. Uit welk land komt de goudvis?
- 180. Welke 3 plaatsen, met dezelfde beginletter, waren belangrijk in het leven van Maarten Luther?

20156

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

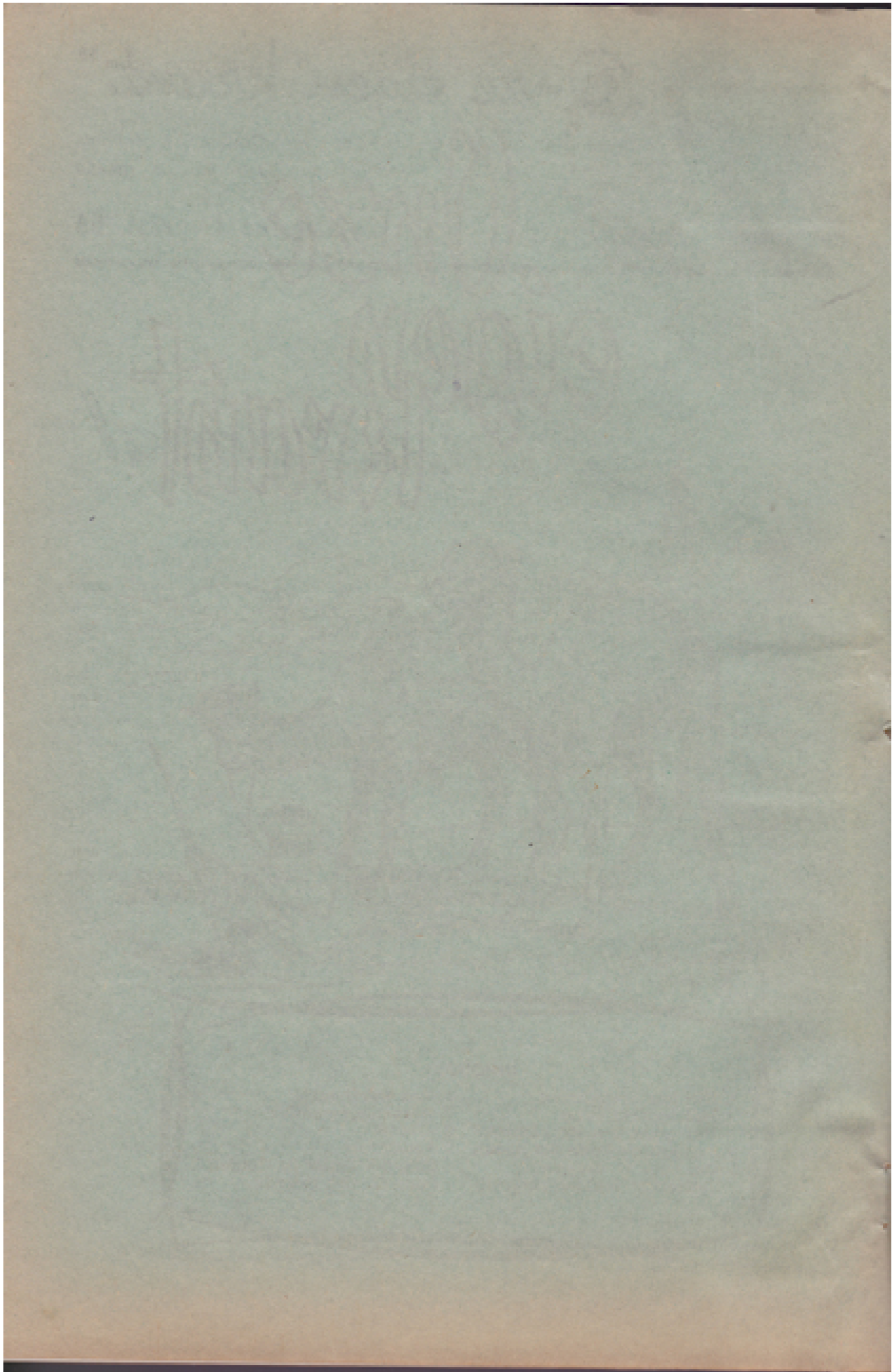


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56



't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuivend woestijnzand weer dichtgeraakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

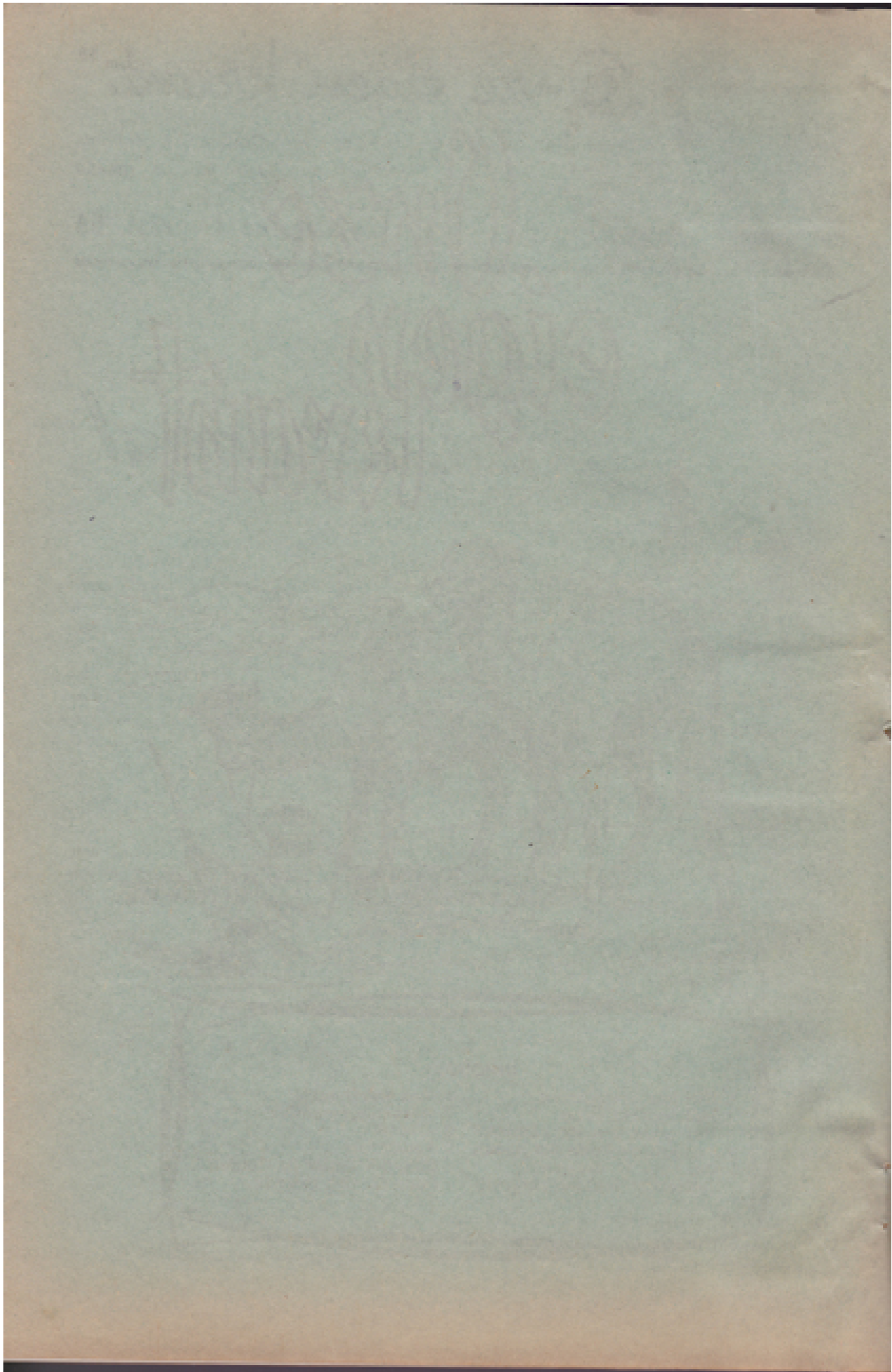


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaar-reute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

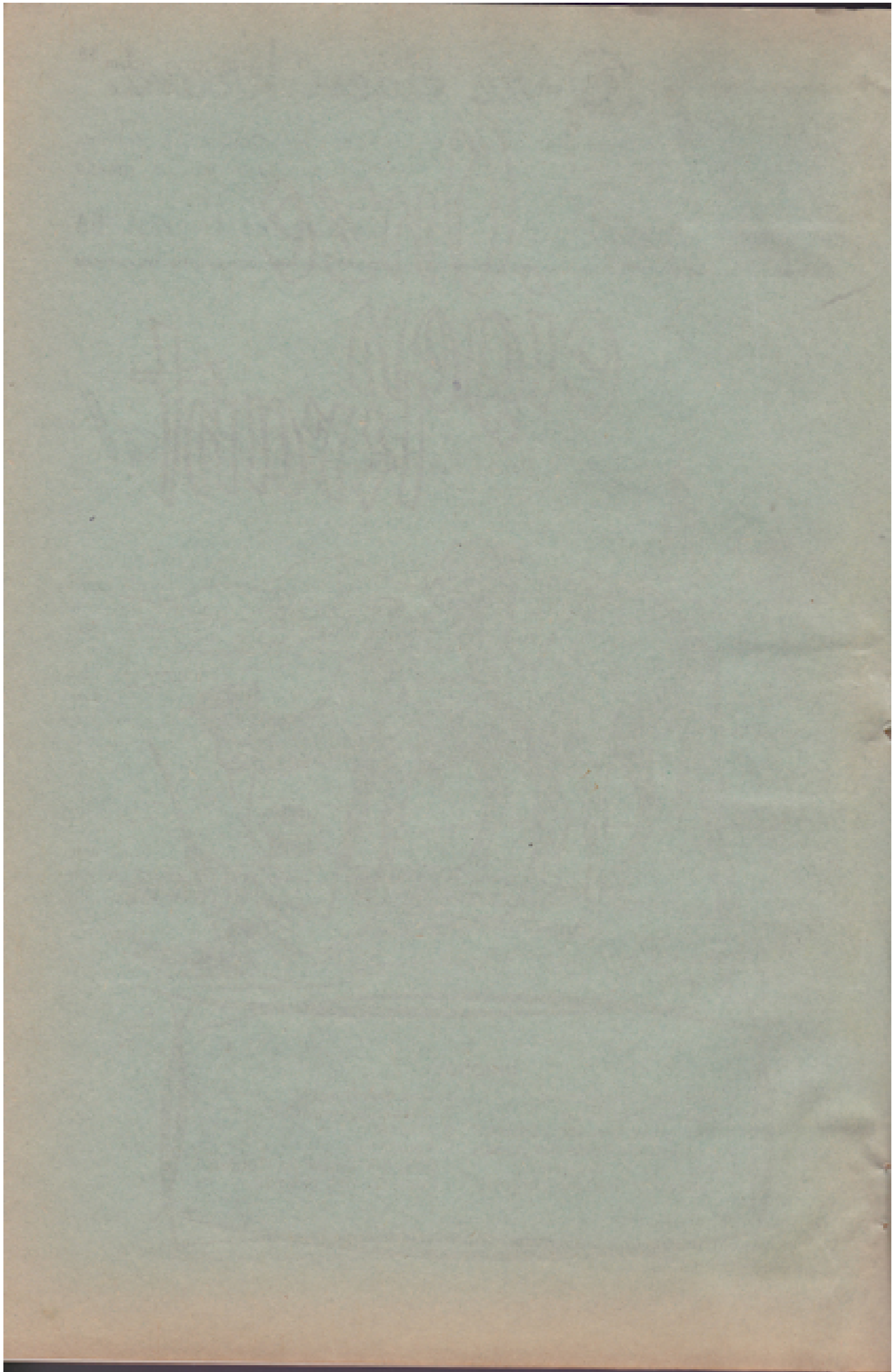


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bultbuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

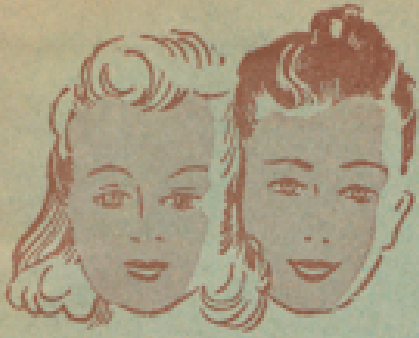
Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

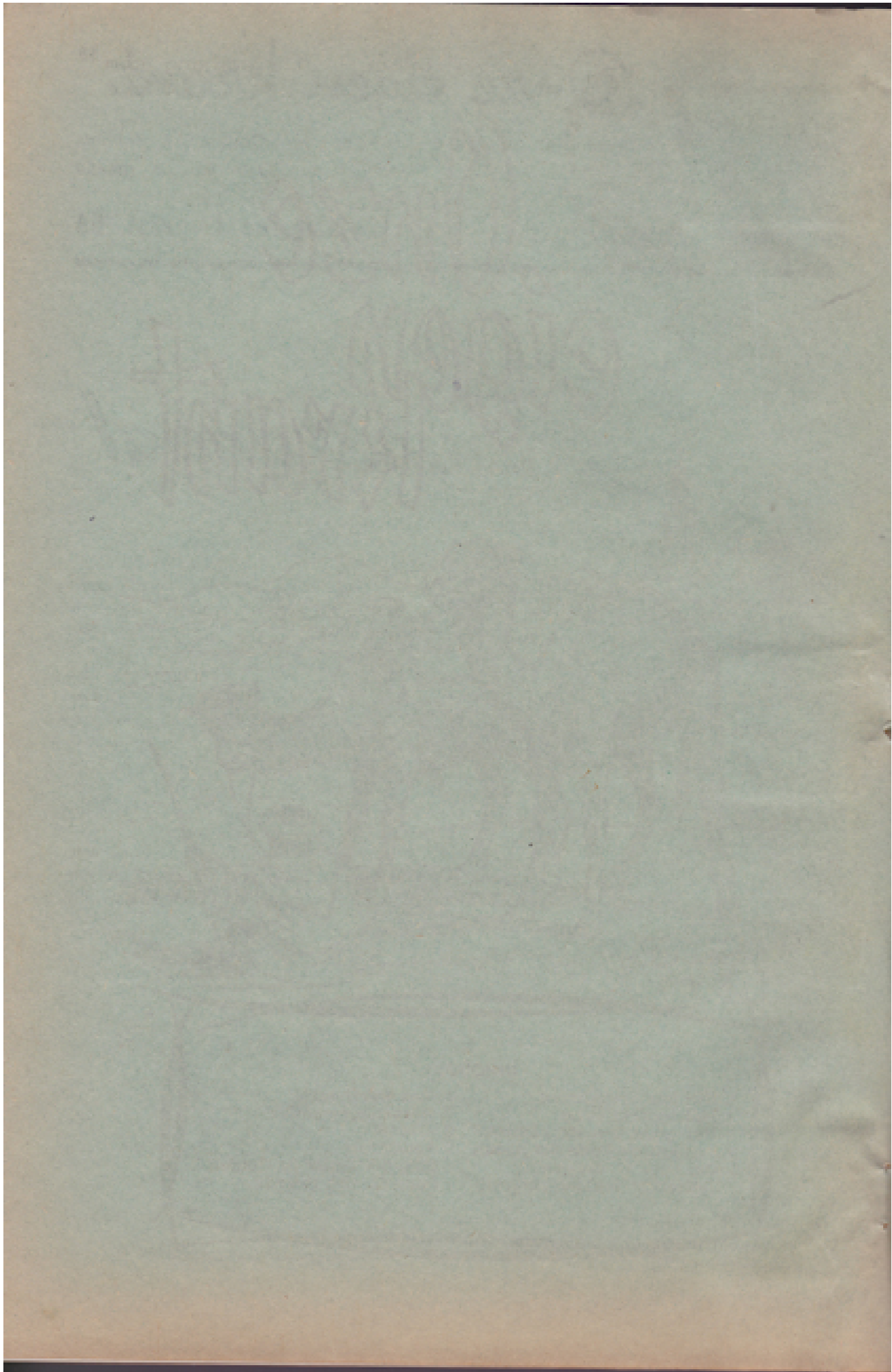


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S., Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuivend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

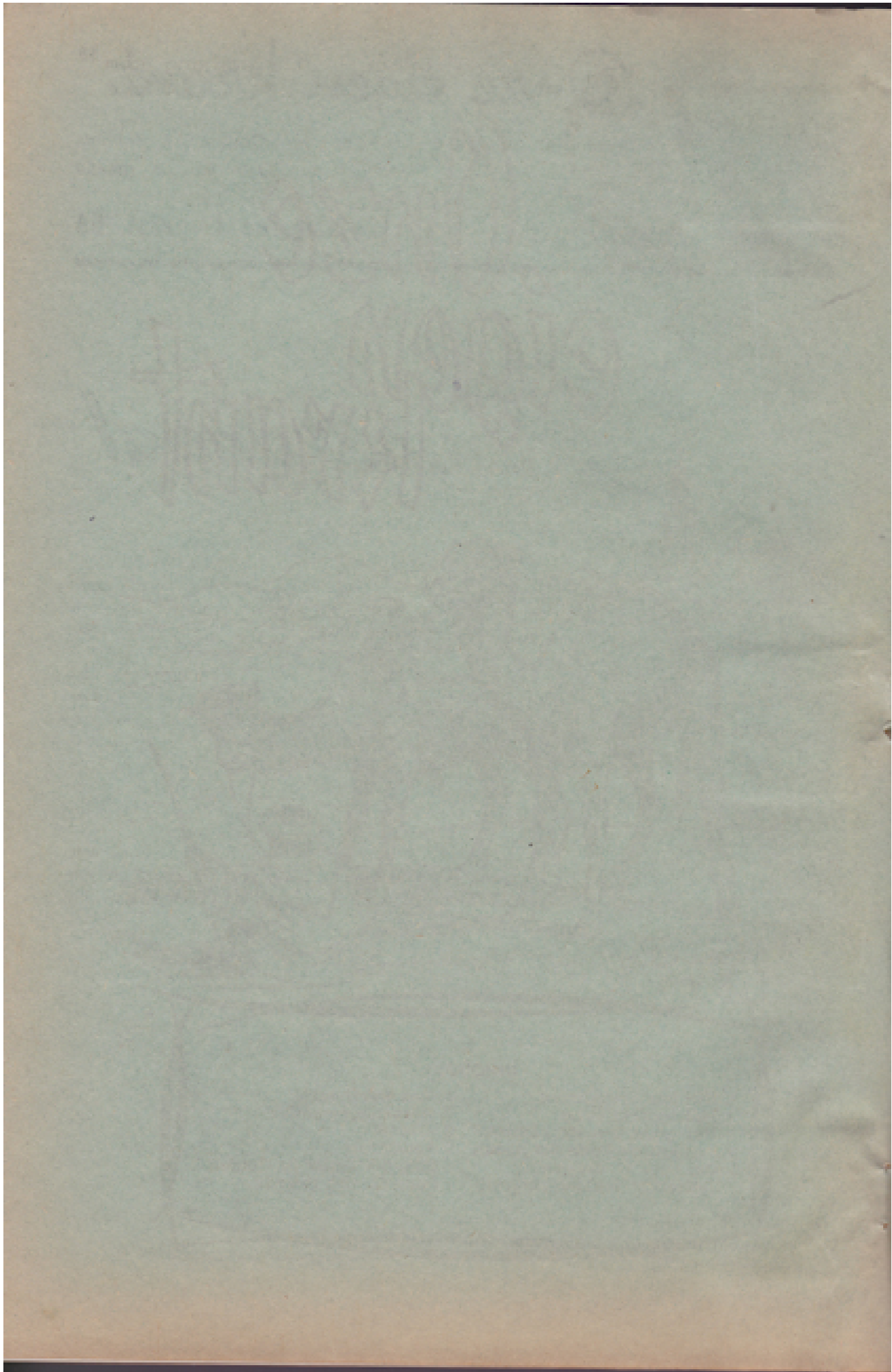


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

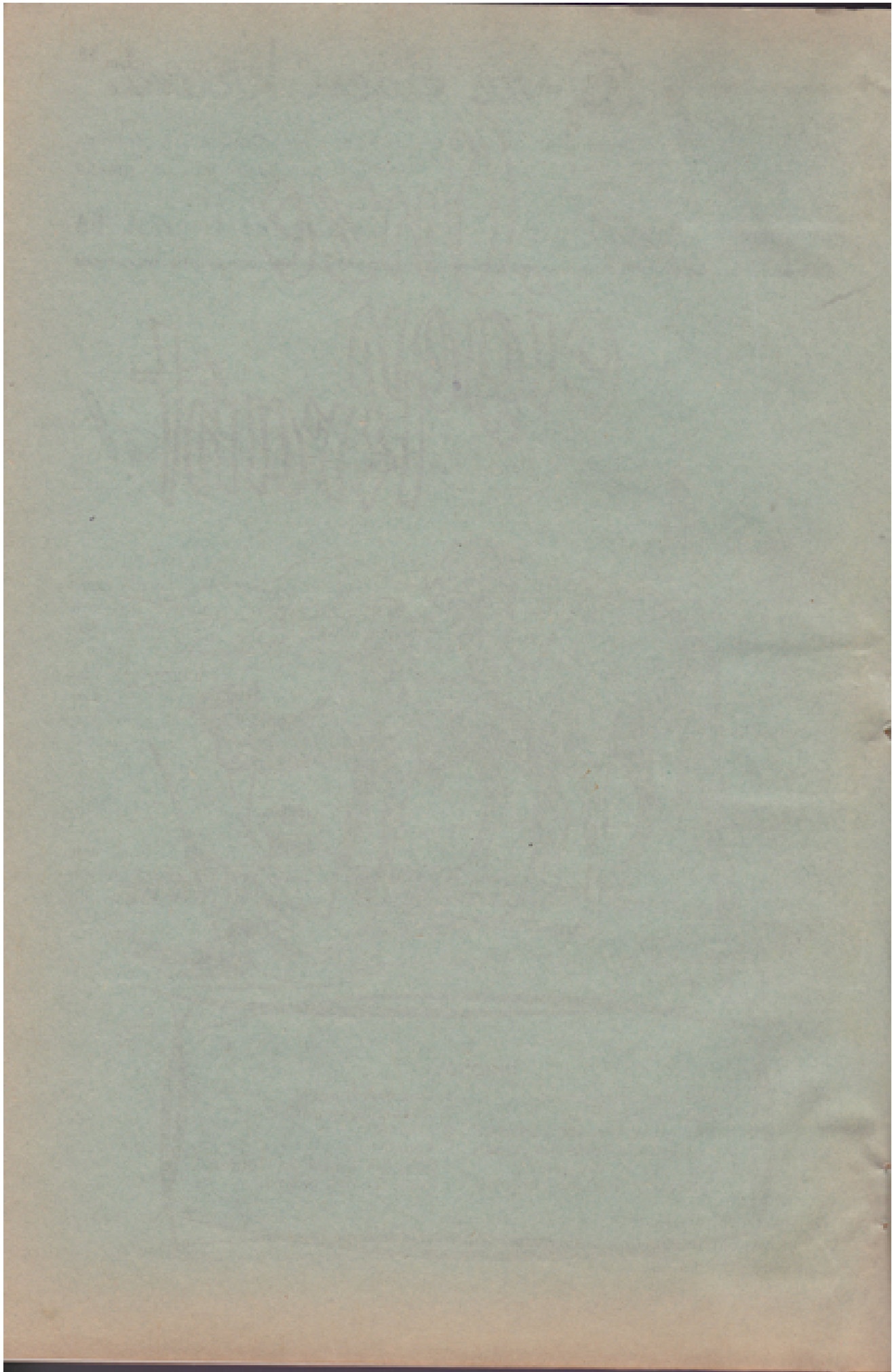


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56



't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

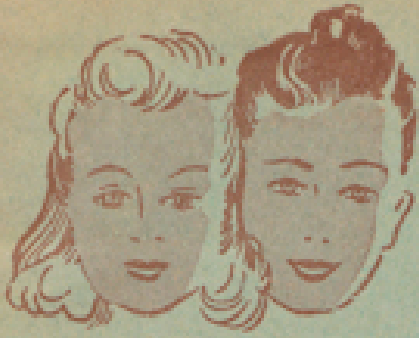
Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

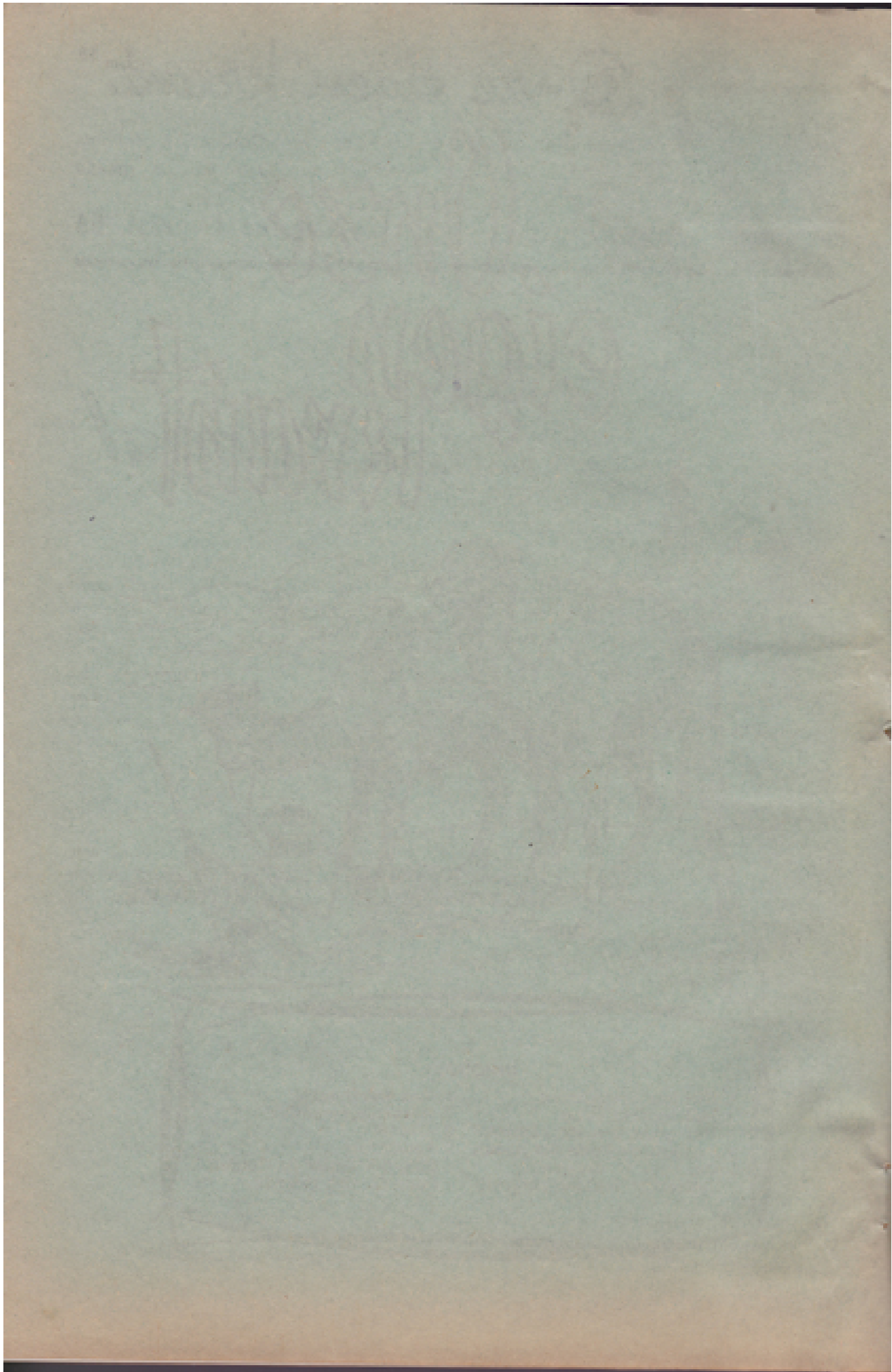


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

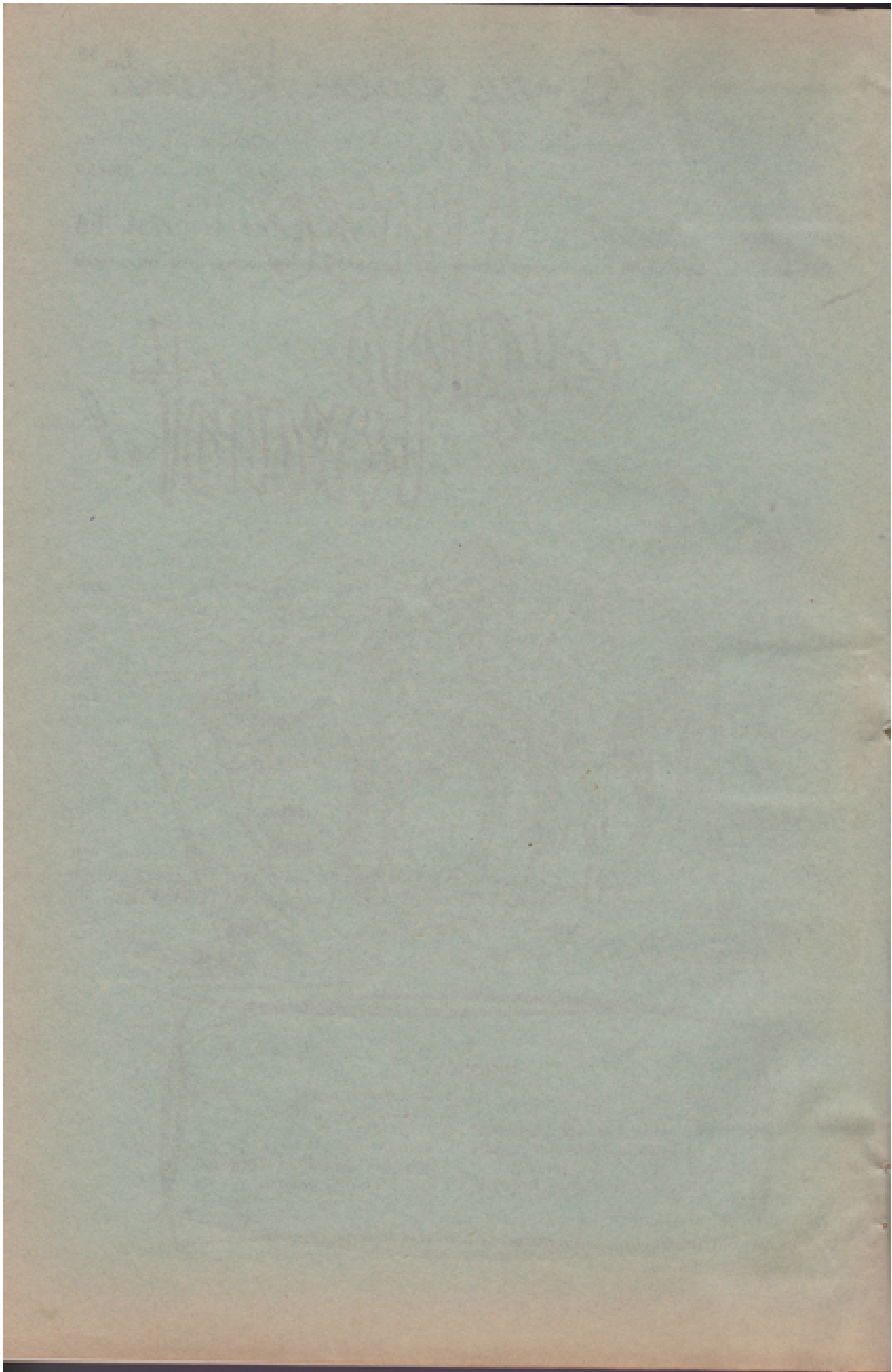


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bultbuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

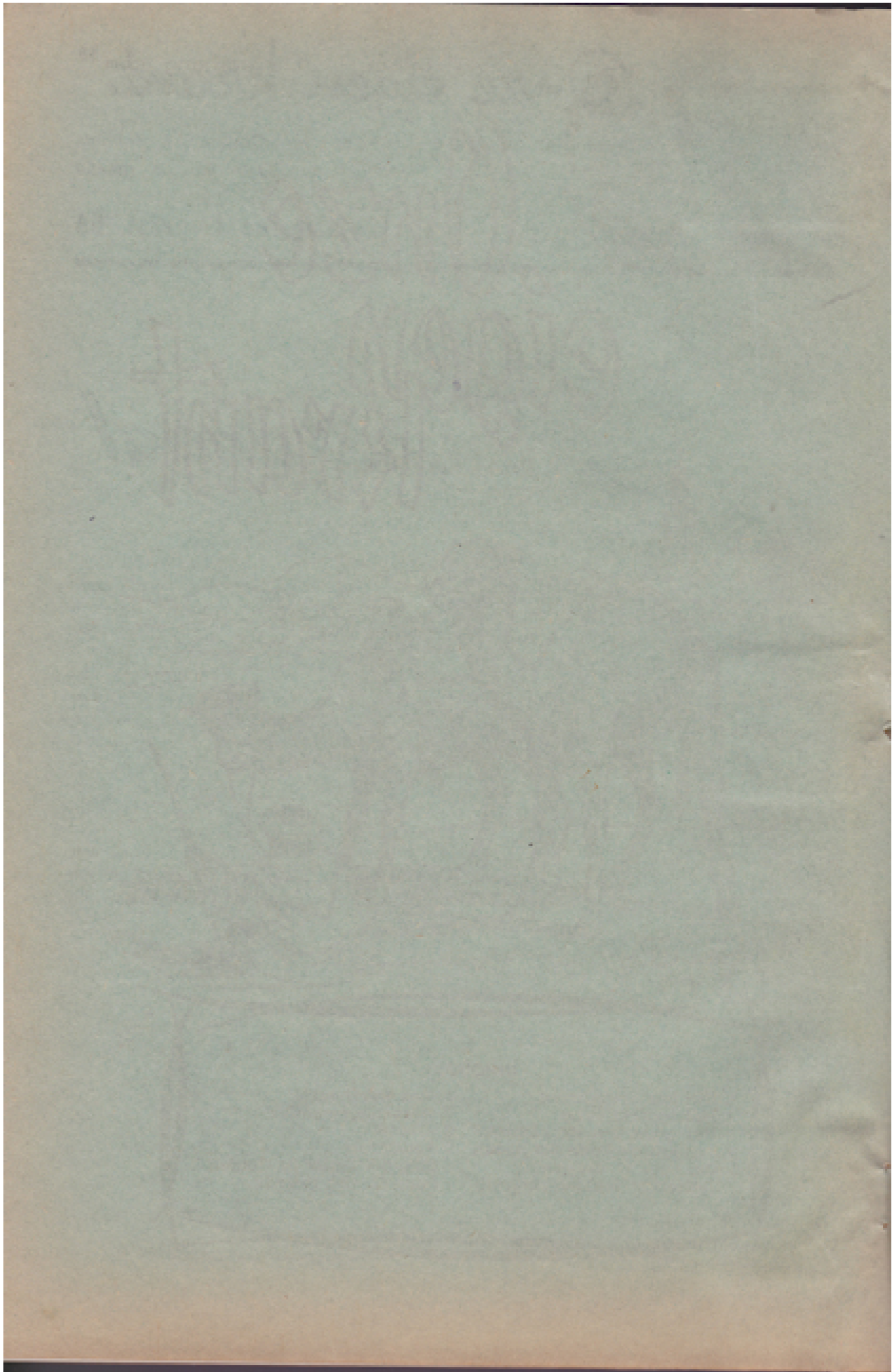


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bultbuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56



't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuivend woestijnzand weer dichtgeraakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

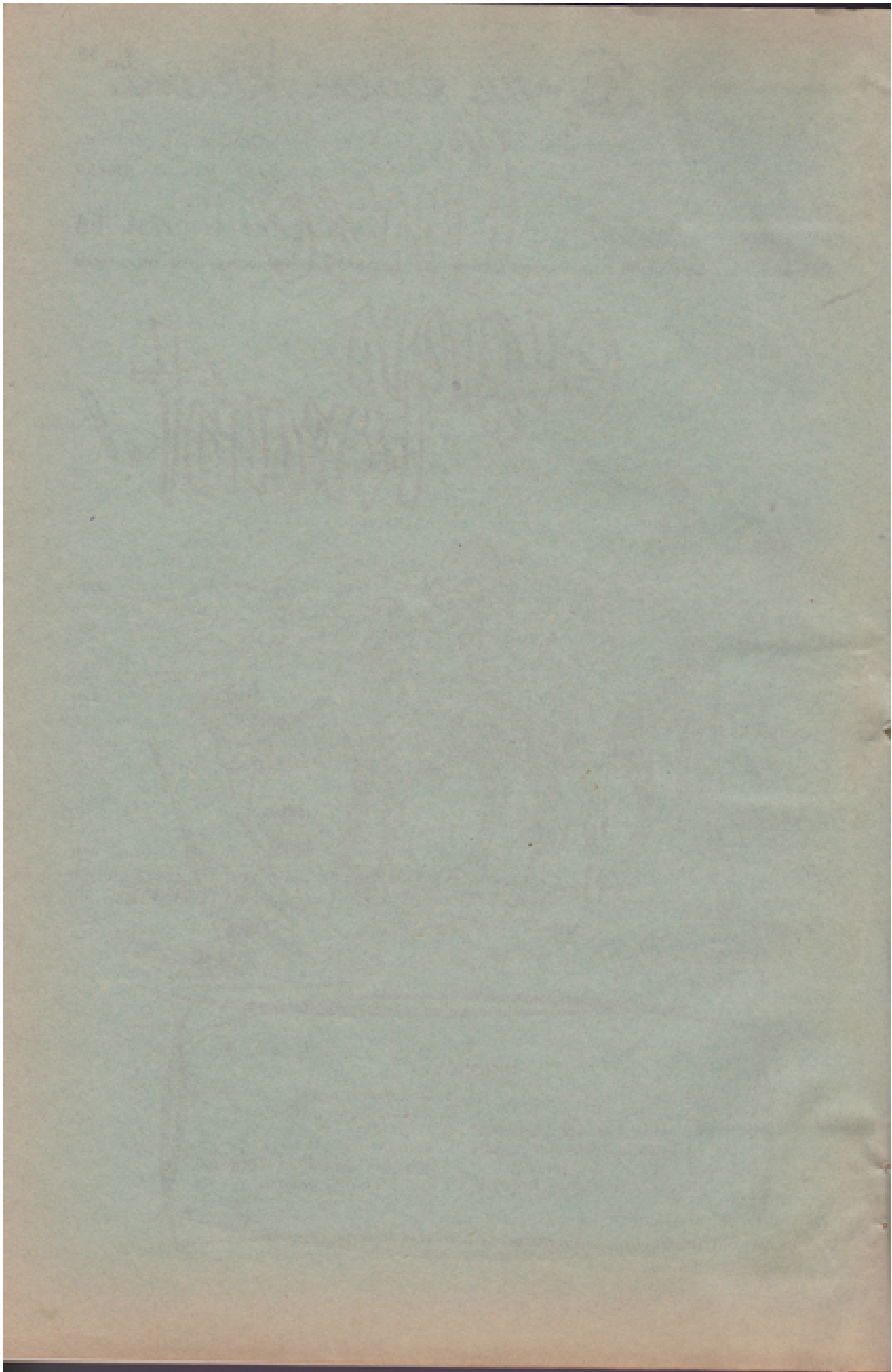


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuivend woestijnzand weer dichtgeraakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS

SEPTEMBER - 12e jaargang no. 1

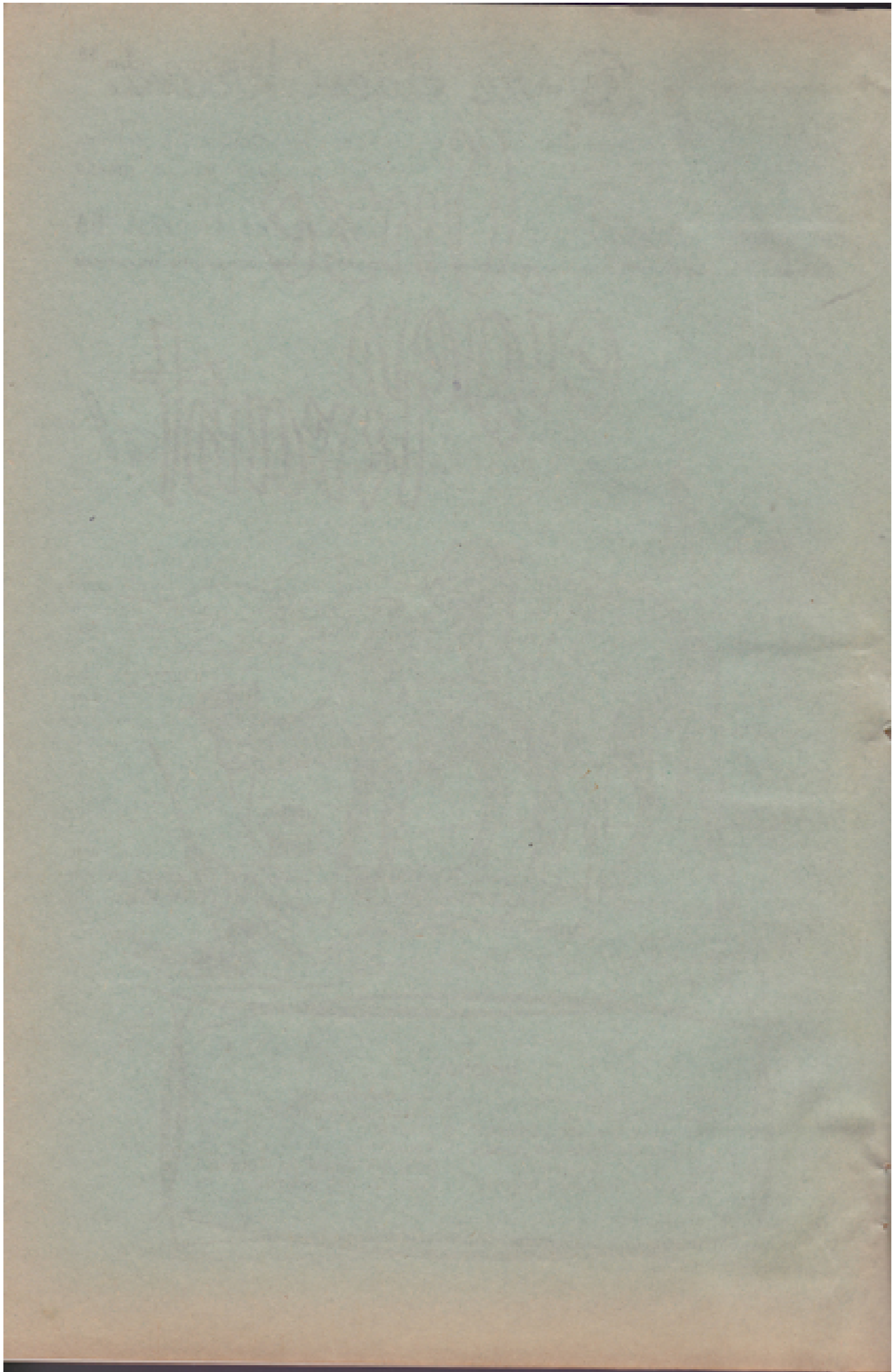


Onze eigen krant



INHOUD:

- | | |
|--|--|
| 1 Om het Suezkanaal | 6 Ons werkhoekje |
| 2 Het laatste veen | 7 Hersengymnastiek |
| 3 Het goud van de „Lutine” | 8 Allerlei |
| 4 Van Erik de Rode tot heden | 9 Feuilleton |
| 5 Om voor te dragen:
„Vittellus” met beschrijving | Billy-Bill onder de Golden
door G. van Heerde |





„Onze eigen krant”

Voor de hoogste klassen der Christelijke Scholen
Verschijnt de 20ste van de maand

Red.: L. Meijer, H.d.S., Bedum, J. Bulthuis, ond.
B.L.O. Veenendaal, Tj. Schaafsma, H.d.S. Kampen
Administratie-adres: "DRUKKERIJ DE VRIES"
DELFTZIJL - Telef. No. 347 - Girorekl. no. 139559

12e jaarg. no. 1 - sept. '56

Om het Suezkanaal

't Was wel een lange weg voor de schepen, die van West-Europa naar Zuidoost-Azië moesten vroeger. De vaarroute om Kaap de Goede Hoop was ongeveer 11000 mijlen lang.

Nu had men vroeger wel niet zoveel haast als tegenwoordig, maar toch hadden veel handelslui en schippers al wel eens op de kaart gekeken, of men niet een kortere weg naar Indië kon vinden. Telkens was dan hun blik blijven rusten op de smalle landengte tussen Afrika en Azië. Als er eens een verbinding kon komen tussen de Rode Zee en de Middellandse Zee, dan zou de zeeweg naar Indië bijna de helft korter zijn.

Als....., ja, als.....

Vroeger moet de vader van koning Darius van Perzië (ons wel bekend uit de geschiedenis van Daniël) daar al een kanaal hebben laten graven tussen de Nijl en Cairo. Dat was zo ongeveer 500 jaar voor Chr. Maar dat kanaal was met stuwend woestijnzand weer dichtgemaakt. En iedereen was bang, dat een nieuw kanaal hetzelfde lot zou treffen als zijn voorganger. Bovendien waren er mensen, die beweerden, dat er een groot verschil bestond tussen de waterhoogten van de Rode en de Middellandse Zee. Er zouden dure en voor de scheepvaart lastige sluisen moeten komen.

Maar toen kwam Ferdinand de Lesseps. Hij was geen ingenieur of wetenschappelijk man. Wat hij wel had, dat was een praktische kijk op de dingen, doorzettingsvermogen en een eindeloos geduld. Als Fransman was hij vice-consul geweest in Egypte en daar raakte hij bevriend met de Egyptische prins Said. De Lesseps leerde hem schermen en paardrijden en toen deze prins later in Egypte aan de macht kwam, heeft hij de Fransman gesteund bij zijn plan om de landengte van Suez te doorgraven.

Want toen dit plan bij de Lesseps was opgekomen, rustte hij niet, voordat het uitgevoerd werd. Maar vooraf had hij



FERDINAND DE LESSEPS